

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Bilag 1	Journalnummer 400.C.2-0	Kontor EUK	5. november 2004
------------	----------------------------	---------------	------------------

Med henblik på mødet i Folketingets Europaudvalg den 12. november 2004 – dagsordenspunkt rådsmøde (økonomi- og finansministre) den 16. november 2004 – vedlægges Finansministeriets notat om de punkter, der forventes optaget på dagsordenen.

Samlet aktuelt notat vedr. rådsmødet (ECOFIN) den 16. november 2004

1. (evt.) Wim Kok rapport
- opfølgning fra DER side 2
 2. Stabilitets- og vækstpagten
 - a) Styrkelse, klargøring og bedre implementering
af Stabilitets- og vækstpagten – 'Key Issues' papir side 5
 - b) Græsk statistik samt proceduren for uforholdsmæssigt
store underskud - opfølgning på henstilling til Grækenland
jf. Traktatens artikel 104(7)
Notat herom følger snarest muligt
 3. De finansielle perspektiver 2007 – 2013
- egne ressourcer side 1
 4. Finansielle tjenesteydelser
 - a) Finansiell integration
- opfølgning på den finansielle handlingsplan side 1
 - b) 'Clearing and Settlement' side 18
 - c) Vurdering af Lamfalussy-processen
Notat herom følger snarest muligt
 5. Moms
 - a) 'One stop shop' side 23
 - b) Direktiv om nedsat moms side 30
 6. (evt.) Forebyggende toldsamarbejde mod hvidvaskning af pengeside 35
 7. Administrativt samarbejde på punktafgiftsområdet **(a-punkt)** side 40
 8. Udvidelse af voldgiftskonventionen **(a-punkt)** side 46
 9. Adfærdskodeks til voldgiftskonventionen **(a-punkt)** side 48
 10. Komitologi-ændringer i finansielle direktiver **(a-punkt)** side 49
- Dagsordenspunkt 1: Wim Kok rapport – opfølgning fra DER

Baggrund

Det nederlandske formandskab har sat punktet om Wim Kok rapporten – opfølgning fra Det Europæiske Råd – på dagsordenen for ECOFIN-mødet den 16. november som eventuel punkt.

Lissabon-strategien blev igangsat i forbindelse med Det Europæiske Råds møde i marts 2000. Strategien udgør en samlet og overordnet ramme om en lang række samarbejdsområder inden for EU. Strategien blev i udgangspunktet formuleret for en 10-årig periode frem til 2010, og vil derfor blive underkastet en midtvejsvurdering ved forårstopmødet i marts 2005.

Som et led i midtvejsvurderingen blev den tidligere nederlandske premierminister, Wim Kok, i forbindelse med Det Europæiske Råds møde i marts 2004 bedt om at udarbejde en rapport om Lissabon-strategien. Mandatet for Wim Kok-gruppen fremgår af konklusionernes pkt. 48:

”Det Europæiske Råd anmoder Kommissionen om at nedsætte en gruppe på højt plan under ledelse af Wim Kok til at foretage en uafhængig vurdering som bidrag til midtvejsrevisionen. Gruppens rapport bør pege på en række foranstaltninger, der tilsammen udgør en sammenhængende strategi, som sætter vores økonomier i stand til at nå Lissabon-målene. Gruppen bør sammensættes af et begrænset antal højt kvalificerede personer, der formår at afspejle samtlige interessenters holdninger. Dens rapport, der vil blive gjort offentlig tilgængelig, bør forelægges Kommissionen inden 1. november 2004. Efter forelæggelsen af rapporten drøfter Kommissionen og medlemsstaterne sammen dens indhold og sørger for en samlet forberedelse til Det Europæiske Råds forårsmøde i 2005.”

Wim Kok afleverede sin rapport med titlen ”Facing the challenge – the Lisbon strategy for growth and employment” til Kommissionen den 3. november. EU's stats- og regeringschefer havde derefter en første drøftelse af rapporten i forbindelse med deres møde den 4.-5. november i Bruxelles, jf. konklusionerne fra dette møde. På denne baggrund skal ECOFIN drøfte mulige input fra ECOFIN til brug for stats- og regeringschefernes midtvejsvurdering af strategien i foråret 2005.

Indhold

Wim Kok-gruppens rapport opfordrer indledningsvis – jf. titlen på rapporten – til at fokusere Lissabon-strategien på vækst og beskæftigelse – også med henblik på at sikre den europæiske sociale model og forbedre miljøet.

At Lissabon-strategien ikke har været i stand til at leve op til forventningen skyldes ikke bare det økonomiske tilbageslag, som har præget den globale økonomi siden 2000. En anden primær årsag er, at EU og medlemsstater ikke har leveret, hvad de skulle i henhold til strategiens indhold.

Wim Kok-gruppens rapport indeholder herefter en længere række nøgleanbefalinger, der i kort form præsenterer gruppens væsentligste anbefalinger. Disse omfatter:

- EU skal søge at tiltrække de bedste og klogeste forskere bl.a. ved at reducere de administrative problemer med at bosætte sig i EU.
- Med henblik på at fremme videnskabelige top præstationer anbefales oprettelse af et uafhængigt Europæisk ForskningsRåd med henblik på at støtte og koordinere grundforskning.
- Bedre opfølgning på eEurope 2005 handlingsplanen, herunder i fbm. digital forvaltning og adgang til bredbåndsforbindelser.
- Vedrørende EF-Patentet anbefales, at man enten vedtager det eller henlægger sagen senest ved udgangen af 2005.
- Opprioritere arbejde med at sikre implementering af vedtagne direktiver og at udstille de lande, der ikke har gennemført direktiverne i henhold til fristerne.
- Skabe enighed om regulering af den frie bevægelighed for serviceydelser ved udgangen af 2005.
- Vedtage udestående forslag i handlingsplanen for finansielle serviceydelser før udgangen af 2005.
- Opprioritere arbejdet med at skabe bedre regulering til gavn for virksomhederne, bl.a. ved at udvikle redskaber til vurdering af lovgivningens virkninger og reducere de administrative byrder af både EU og national lovgivning.
- Reducere den tid og de omkostninger, der er forbundet med at opstarte egen virksomhed.
- Medlemslandene bør rapportere om deres implementering af anbefalingerne i rapporten fra den europæiske beskæftigelsestaskforce fra 2003, der ligeledes blev ledet af Wim Kok.
- Medlemslandene bør udarbejde strategier for livs-lang læring i 2005.
- Medlemslandene bør udarbejde strategier for aktiv aldring i 2006.
- Fremme udvikling og udbredelse af teknologiske fremskridt på miljøområdet og fremme arbejdet med handlingsplanen for miljøteknologi.
- Medlemslandene og regionale myndigheder bør fremlægge handlingsplaner for at gøre offentlige indkøb ”grønnere” før udgangen af 2006.
- Forårstopmødet i 2005 bør benyttes til at revitalisere Lissabon-strategien, der bør fokuseres på vækst og beskæftigelse med henblik på at understøtte social inklusion og bæredygtig udvikling, og formanden for Kommissionen bør fokusere på at drive Lissabon-strategien fremad.
- Forårstopmødet i 2005 bør indikere de fremskridt der er blevet gjort i retning af at etablere ”reformpartnerskaber” med henblik på at øge befolkningernes, de sociale parters og de offentlige myndigheders forståelse for Lissabon strategien.
- Ved forårstopmødet 2005 bør stats- og regeringscheferne forpligte sig til at gennemføre de aftalte reformer og medlemslandene bør præsentere nationale handlingsprogrammer inden udgangen af 2005. Disse strategier bør formuleres for to år af gangen.
- De overordnede økonomisk-politiske retningslinier og beskæftigelsesretningslinierne bør senest i juli 2005 tilrettes med en cyklus på fire år til at understøtte en refokuseret Lissabon-strategi.
- Europa-Parlamentet bør oprette en stående komite for Lissabon-strategien.
- EU-budgettet bør så vidt som muligt ændres med henblik på at afspejle Lissabon-prioriteterne.
- Kommissionen bør levere en årlig tabel over hvilke medlemsstater, der har klarret sig bedst i retning af at opfylde 14 nøgleindikatorer.

- Kommissionen bør vurdere sin kommunikationsstrategi før forårstopmødet i marts 2005 med henblik på at sikre, at den lever op til de højeste standarder.

Disse nøgleanbefalinger og en række andre tiltag af mindre rækkevidde er yderligere forklaret og udbygget i rapporten.

Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

Rapporten fra Wim Kok-gruppen indebærer i sig selv ingen statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser. Efterfølgende beslutning om implementering af enkelte af de konkrete forslag i rapporten vil kunne have både statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Lissabon-strategien er en samlet overordnet ramme for en række politikker inden for EU. Overvejelser om justeringer af strategien i forbindelse med midtvejsevalueringen må derfor naturligvis finde sted på EU-niveau.

Forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Folketingets Europaudvalget er i mange sammengange blevet orienteret om Lissabon-strategien siden marts 2000.

Folketingets Europaudvalg har den 21. september d.å. fået tilsendt kopi af det danske non-paper, der blev afleveret til Wim Kok-gruppen som inspiration til gruppens arbejde. Folketingets Europaudvalg er derudover blevet orienteret om Wim-Kok-gruppens rapport forud for statsministerens deltagelse i DER den 4.-5. november.

Folketingets Europaudvalg har tidligere modtaget aktuelt notat om sagen forud for rådsmøde (generelle anliggender og eksterne relationer) den 2. november 2004 med henblik på orientering.

Dagsordenspunkt 2 a): **Stabilitets- og vækstpagten: Styrkelse, klargøring og bedre implementering – 'Key Issues' papir**

Baggrund

EU-landenes drøftelser om Stabilitets- og Vækstpagten

EU's stats- og regeringschefer vedtog den 18. juni 2004 – i forbindelse med aftalen om EU's Forfatningstraktat – en erklæring om EU's grundlæggende regler for finanspolitik i Traktat-bestemmelserne om uforholdsmæssigt store offentlige underskud (EF-Traktatens art. 104, Forfatningstraktatens art. III-184). Erklæringen bekræfter landenes forpligtelser i forhold til Stabilitets- og Vækstpagten og udtrykker, at landene ser frem til mulige forslag fra Kommissionen og bidrag fra medlemslandene med henblik på en styrkelse og klargøring af implementeringen af Stabilitets- og Vækstpagten.

Kommissionen offentliggjorde den 3. september 2004 en meddelelse om 'styrkelse, klargøring og bedre implementering af Stabilitets- og Vækstpagten'. Meddelelsens

indhold er præsenteret i et 'key issues papir', som ventes at danne grundlag for den første formelle orienterende debat om den fremtidige gennemførelse af Stabilitets- og Vækstpagten på ECOFIN den 16. november 2004.

EU's finansministre vedtog på det uformelle møde den 10. september 2004 en erklæring, der slår fast, at ministrene ikke ønsker en udvanding af Stabilitets- og Vækstpagten, men en styrkelse. Erklæringen udtrykker, at Traktaten ikke bør ændres, og at ændringer i Pagtens forordninger bør minimeres, hvis de overhovedet er nødvendige, samt at kriterierne vedr. underskud på højst 3 pct. af BNP og gæld på højst 60 pct. af BNP fortsat er af største vigtighed.

Der ventes et formelt forslag vedrørende Stabilitets- og Vækstpagten og efterfølgende en politisk beslutning om den fremtidige gennemførelse af Pagten i første halvdel af 2005.

Indhold

Temaerne i drøftelserne om Stabilitets- og Vækstpagten

De emner, der i lyset af Kommissionens meddelelse og 'key issues'-papiret må ventes fokus på, er flg.:

Styrkelse af den præventive del af Stabilitets- og Vækstpagten

1.1 Øget fokus på gæld og holdbarhed

Kommissionen har lagt op til en drøftelse af, om der bør foretages en operationalisering af Traktat-kriteriet om, at gælden ikke må overstige 60 pct. af BNP medmindre den 'mindskes tilstrækkeligt og nærmer sig referenceværdien med tilfredsstillende hastighed'. Der kan f.eks. fastlægges en benchmark-værdi for gældsreduktion. Traktatens procedure for uforholdsmæssigt store underskud kan eventuelt iværksættes, hvis et medlemsland har en gæld på over 60 pct. af BNP, som falder mindre end benchmark. Benchmark-kravet til gældsreduktion kan afhænge af gældens overskridelse af 60-procentkriteriet og eventuelt af den finanspolitiske holdbarhed samt eventuelt af vækstens afvigelse fra vækstens potentielle niveau.

Det er generelt et centralt spørgsmål, hvordan samarbejdet får sat øget fokus på finanspolitisk holdbarhed, herunder hvordan og hvorvidt holdbarhed skal afspejles i den mellemfristede budgetmålsætning, jf. punkt 2.2. Det er endvidere en mulighed, at medlemslandene i deres årlige stabilitets- og konvergensprogrammer fremlægger mere information om holdbarhed, herunder strategier, reformer og finanspolitiske tilpasninger, og at holdbarhed får en øget vægt i overvågningen af medlemslandenes budgetsituationer.

1.2 Fastlæggelse af den mellemfristede målsætning i lyset af gæld og potentiel vækst samt holdbarhed og eventuelt andre økonomiske faktorer

Stabilitets- og Vækstpagtens mellemfristede målsætning om budgetter 'tæt på balance eller i overskud' fortolkes i praksis som en strukturel (konjunkturjusteret) saldo tæt på 0 hvert år over konjunkturcyklen.

Kommissionen har lagt op til, at det enkelte lands mellemfristede budgetmålsætning bør være strengere, desto højere gæld og desto lavere potentiel vækst. Et land kan omvendt f.eks. have moderate gennemsnitlige underskud, hvis landet har relativt lav gæld og/eller relativt høj potentiel vækst.

Den mellemfristede budgetmålsætning kan endvidere eventuelt afhænge af en vurdering af landets finanspolitiske holdbarhed, idet spørgsmålet er, om der skal tages højde for holdbarhed indirekte, i kraft af fokus på gældsreduktion suppleret med kvalitative og kvantitative analyser af holdbarhed, eller om der skal tages hensyn til holdbarhed mere direkte i fastlæggelsen af den mellemfristede målsætning.

Der er endelig lagt op til en drøftelse af, hvordan gennemførelsen af reglerne skal håndtere andre økonomiske faktorer, især strukturreformer (f.eks. pensionsreformer, som kan have omkostninger på kort sigt, men positive effekter på de offentlige finanser på lang sigt) samt offentlige investeringer og andre initiativer, samtidig med, at det sikres, at strukturreformer og andre tiltag er konsistente med målet om sunde og holdbare finanser. Spørgsmålet er bl.a., hvorvidt og hvordan fastlæggelsen af den mellemfristede budgetmålsætning skal tage højde for strukturreformer og andre tiltag og om gennemførelsen af selve proceduren vedrørende uforholdsmæssigt store underskud skal gøres afhængig af gennemførte strukturreformer og andre tiltag.

F.s.v.a. *tilpasningen* i retning af den mellemfristede målsætning er der lagt op til en drøftelse af rollen for det nuværende princip om, at lande, der endnu ikke opfylder det mellemfristede budgetmål, bør sikre en forbedring af den strukturelle saldo, idet eurolandene bør sikre en strukturel budgetforbedring på mindst 0.5 pct. af BNP om året.

Der er lagt op til, at den mellemfristede saldo under alle omstændigheder fortsat skal fastlægges, så der er en tilstrækkelig budgetmargin, der sikrer, at man kan lade de automatiske stabilisatorer virke i en lavkonjunktur, uden at det faktiske underskud overskrider 3 pct. af BNP.

1.3 Styrket budgetkonsolidering i gode tider

Et hovedproblem med gennemførelsen af Stabilitets- og Vækstpagten har været manglende konsolidering og finanspolitiske lempelser under den seneste højkonjunktur, der toppede i 2000, og dermed manglende råderum under den efterfølgende lavkonjunktur, der bundede i 2003. Stabilitets- og Vækstpagtens principper om symmetrisk finanspolitik over konjunkturcyklen har med andre ord ikke været opfyldt i tilstrækkelig grad.

Kommissionen har lagt op til en drøftelse af, hvordan der i højere grad kan sikres konsolidering i gode tider. Kommissionens finder, at en mulighed er at anvende advarsler ('early warnings') med henblik på rettidigt at signalere behov for at korrigere en u hensigtsmæssig budgetudvikling, herunder i gode tider og når underskuddene ikke nødvendigvis er tæt på 3 pct. af BNP. Der er lagt op til en drøftelse af, hvad der yderligere kan gøres for at sikre konsolidering i gode tider.

Forbedret implementering af proceduren vedrørende uforholdsmæssigt store underskud

1.4 At tage højde for den økonomiske udvikling i gennemførelsen af proceduren vedrørende uforholdsmæssigt store underskud

Kommissionen har lagt op til en drøftelse af, hvorvidt og hvordan Stabilitets- og Vækstpagten i højere grad bør tage højde for længere perioder med lav vækst.

Undtagelser som følge af lav vækst

En mulighed er at omdefinere den undtagelse fra proceduren vedrørende uforholdsmæssigt store underskud, som ifølge Traktaten kan gives, når underskuddets overskridelse af 3-procentsgrænsen er 'exceptionel' og midlertidig. Stabilitets- og Vækstpagten definerer, at et såkaldt 'exceptionelt' økonomisk tilbageslag kræver et fald i det reale BNP på mindst 2 pct., idet der kan gøres en undtagelse i tilfælde af et fald i det reale BNP på 0,75 pct.

Længere tidsfrister som følge af lav vækst

Det er også en mulighed, at tidsfristen for korrektionen af et uforholdsmæssigt stort underskud – som ifølge Stabilitets- og Vækstpagten bør gennemføres i året efter, at det er konstateret, medmindre der foreligger 'særlige omstændigheder' – fastlægges i lyset af landets økonomiske udvikling, idet man f.eks. kan definere 'særlige omstændigheder' og i sådanne tilfælde tillade længere tidsfrister end 'året efter'. Det er endvidere en mulighed at tillade længere tidsfrister for lande med lav gæld.

I forhold til reglerne for korrektionen af uforholdsmæssigt store underskud inden for en given tidsfrist, skal der endvidere tages stilling til, hvordan vurderingen af budgetpolitik og -udvikling skal skelne mellem faktisk gennemførte finanspolitiske tiltag og økonomiske fejlskøn i lyset af det forhold, at en given finanspolitisk stramning kan resultere i et strukturel budgetforbedring og en faktisk saldo, der er ringere end forudset, hvis den potentielle vækst udvikler sig mindre gunstigt end skønnet på tidspunktet for den finanspolitiske stramning.

Der er endelig lagt op til en drøftelse af, hvorvidt der er behov for generelt at genoverveje de forskellige tidsfrister i de respektive led i proceduren vedrørende uforholdsmæssigt store underskud, herunder vedrørende henstillinger (artikel 104.7) og disses tidsfrister for hhv. tiltag og korrektion af underskud, pålæg (artikel 104.9) og deponeringer (artikel 104.11).

1.5 Andre emner

En række andre emner ventes drøftet, bl.a. sammenhængen mellem Stabilitets- og Vækstpagten og de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer (BEPG) samt styrket kvalitet af budgetstatistik og prognoser. Der ventes endelig en teknisk drøftelse af definitionerne på hhv. høj vækst/'gode tider' og lav vækst/'dårlige tider', jf. punkt 2.3 og 2.4.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Finanspolitik er det enkelte medlemslands eget ansvar inden for rammerne af Traktaten samt Stabilitets- og Vækstpagten, hvorefter medlemslandene er forpligtet til at undgå uforholdsmæssigt store budgetunderskud. Drøftelser vedrørende reglerne og rammen for det finanspolitiske samarbejde må nødvendigvis gennemføres på fællesskabsniveau. Regeringen skønner på den

baggrund, at sagen er i overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincippet.

Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

Sagen har ingen statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser.

Forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Dagsordenspunkt 2 b): Stabilitets- og vækstpakten: Græsk statistik samt proceduren for uforholdsmæssigt store underskud - opfølgning på henstilling til Grækenland jf. Traktatens artikel 104(7)

Notat herom følger snarest muligt

**Dagsordenspunkt 3: De finansielle perspektiver 2007-2013 –
egne ressourcer
(KOM(2004)501/KOM(2004)505)**

Baggrund

Kommissionen fremlagde i sammenhæng med meddelelsen om de flerårige finansielle udgiftsrammer (perspektiver) for 2007-2013 den 14. juli 2004 også følgende forslag vedrørende finansieringen af EU's budget 2007-2013.

- Forslag til rådsbeslutning 2004 og rådsforordning KOM (2004) 501 final.
- Rapport om finansieringen af EU's budget KOM (2004) 505 final.

Det nuværende system for finansieringen af EU's budget løber uændret, indtil der måtte være blive vedtaget ændringer. Ændringer i form af en ny rådsbeslutning og rådsforordning skal vedtages enstemmigt af Rådet efter høring af Europa-Parlamentet.

Det foreligger ikke p.t. oplysninger om det nærmere indhold af den orienterende drøftelse i ECOFIN d. 16. november om egne indtægter

Forslag til rådsbeslutning og rådsforordning om indtægtssystemet

Konkret foreslår Kommissionen en ny rådsbeslutning, der analyserer og begrundet indførelsen af en ny generel nettokorrektionsmekanisme som afløser for den eksisterende korrektionsmekanisme for UK, jf. art. 4 og 5 i udkast til rådsbeslutning, samt en ny rådsforordning, der ændrer reglerne i den gældende forordning for egne indtægter i overensstemmelse hermed.

Kommissionen tager i forslaget afsæt i, at budgetmæssige nettopositioner, defineret som forskellen mellem bidrag til og overførsler fra EU's budget, ikke opfanger de fulde fordele ved medlemskab af EU. Dels fordi nogle fælles indsatser giver særlige fordele og spill-over effekter, der ikke kun vedrører den første modtager og ikke i fuldt omfang opfanges budgetmæssigt (f.eks. indsats til forskning eller Det Indre Marked), dels fordi beregninger af nettopositioner er behæftet med betydelige metodiske problemer, der gør, at opgørelsen er meget følsom overfor valg af metode.

Kommissionen hæfter sig dog ved, at størrelsen af nettopositioner har været i centrum for den politiske diskussion, og at UK i 1984 med Fontainebleau-aftalen opnåede en eksklusiv rabat. Kommissionen vurderer, at grundlaget for denne eksklusive rabat ikke længere er opfyldt. Dels er UK ikke, som i 1984, blandt de mindst velstående EU-lande med en negativ nettoposition. Tværtimod er UK det mest velstående land med en negativ nettoposition. Dels har flere lande end UK i dag, hvad der kan betegnes som en særlig stor ("excessive") negativ nettoposition.

En række andre lande er ifølge Kommissionen således dag i den situation, at de har et legitimt grundlag for at gøre krav på en nettokorrektion ud fra kriterierne fastlagt i Fontainebleau.

Endelig konstaterer Kommissionen, at udgifterne til finansieringen af udvidelsen skal deles ligeligt, hvilket også begrundet en ændring af den eksisterende eksklusive rabat til UK.

Kommissionen opstiller to parametre for udformningen af en generel nettokorrektionsmekanisme til afløsning af den eksisterende eksklusive rabat til UK.

- Den skal sikre mod, at der opstår en særlig stor negativ budgetbalance hos ét eller flere lande og samtidig sikre en udligning af forskelle i nettoposition hos lande med sammenligneligt velstandsniveau.
- Finansieringsbyrden til en sådan mekanisme skal holdes på et rimeligt niveau.

Kommissionen analyserer sig frem til, at en række andre lande end UK vil få en særlig stor negativ nettoposition i perioden 2008-2013, hvis det nuværende finansieringssystem, med en eksklusiv rabat til UK, fortsætter uændret. UK vil ifølge Kommissionens analyser få den relativt bedste position blandt nettobetalerne og størrelsen af den eksklusive rabat vil stige fra gennemsnitlig 4,6 mia. euro årligt (perioden 1997-2003) til gennemsnitlig 7,1 mia. euro årligt (perioden 2008-2013).

Kommissionen foreslår således indførelsen af en ny generel nettokorrektionsmekanisme, og fremhæver tre vigtige parametre for udformningen:

- Tærsklen for hvornår et nettobidrag bliver særlig stort.
- Reglerne for finansieringen af en generel nettokorrektionsmekanisme.
- Korrektionsandelen (dvs. den andel af et givet nettobidrag over tærsklen, der gives rabat for).

Kommissionen foreslår en *tærskel* på 0,35 pct. af landets BNI, som det niveau, hvor et negativt nettobidrag af særlig stor karakter indtræder. Det betyder, at en bestemt korrektionsandel af nettobidraget over denne tærskel skal omfattes af en rabat. Kommissionen fremhæver, at en ny korrektionsmekanisme ikke må medføre en forøget finansieringsbyrde for de lande, som ikke får del i korrektionerne set i forhold til en videreførelse af den eksisterende eksklusive rabat til UK. Dette opfyldes med den foreslåede tærskel på 0,35 pct. af landets BNI.

Kommissionen analyserer forskellige varianter af *reglerne for finansieringen*, herunder særligt hvilke lande, der skal bidrage til eller undtages fra finansieringen af en generel korrektionsmekanisme. Kommissionen foreslår, at alle lande skal bidrage til at finansiere alle rabatter, hvilket er anderledes end i dag, hvor UK ikke bidrager til finansieringen af sin rabat. Teknisk foreslås rabatterne (korrektionerne) finansieret gennem en forhøjelse af BNI-bidraget med det samlede rabatbeløb.

Kommissionen ser endvidere på, om finansieringen af en nettokorrektionsmekanisme skal være på indtægtssiden som i dag (dvs. rabat på indbetalingerne) eller på udgiftssiden (udbetaling af ekstra overførsler). Kommissionen foreslår at fastholde en finansiering over indtægtssiden, selv om en model, hvor alle betaler til alle rabatter, kan sammenlignes med at have finansieringen over udgiftssiden.

Endelig ser Kommissionen på, hvilke udgifter, der skal indgå i beregningen af nettopositionerne. Her foreslår Kommissionen, at den eksisterende metode, som bruges ved beregningen af UK's rabat, fastholdes. Det vil sige, at alle udgifter vedrørende landbrug, strukturfonde, interne politikker og administration indgår, mens udgifter til eksterne aktioner udenfor EU's grænser ikke indgår. I Kommissionens

beregninger af nettopositioner indgår toldindtægter, der indkræves i et bestemt land, som del af dette lands indtægter.

Kommissionen analyserer konsekvenserne at lade *korrektionsandelen* udgøre både 50 pct. og 66 pct., som den er i dag med UK's rabat. Kommissionen foreslår at fastholde andelen på 66 pct. Det vil sige, at landet selv skal finansiere 34 pct. af sit nettobidrag over tærsklen, mens resten finansieres af alle lande (inkl. landet selv).

Kommissionen foreslår på dette grundlag følgende ny model for finansieringen af EU's budget med effekt fra 1997 og frem:

- Traditionelle egne indtægter, momsbidraget og BNI-bidraget bevares som i dag.
- Alle nettobidrag over 0,35 pct. af landets BNI gives en rabat (korrektion) på 66 pct.
- Rabatten (korrektion) betales af alle lande, altså også landet selv.
- Den samlede rabat begrænses til max. 7,5 mia. euro årligt, hvilket svarer til en videreførelse af den eksisterende eksklusive rabatordning for UK. Overskrides dette beløb nedjusteres korrektionsandelen fra 66 pct. til en sats, hvor loftet overholdes.
- Der indføres en overgangsordning, som sikrer UK en gradvis udfasning fra sin nuværende, eksklusive rabat og andre end gradvis indfasning i den foreslåede nye generelle nettokorrektionsmekanisme efter følgende model:

Udfasning

UK deltager på lige fod med andre lande i den nye generelle nettokorrektionsmekanisme, men kompenseres tillige gennem overførsler fra EU-budgettets udgiftsside i 4 år efter følgende formel:

2008: 2,0 mia. euro.

2009: 1,5 mia. euro.

2010: 1,0 mia. euro.

2011: 0,5 mia. euro.

Disse beløb foreslås finansieret efter den fordelingsnøgle, der i dag gælder for UK's rabat, dvs. UK betaler ikke til sin rabat og Tyskland, Østrig, Nederlandene og Sverige betaler kun 25 pct. af deres normale andel til finansieringen. Endvidere foreslås det, at disse kompensationsbetalinger til UK ikke indgår i fastlæggelsen af landenes nettopositioner for 2008-2011 og at de ligeledes ikke indgår det samlede maksimale rabatbeløb på 7,5 mia. euro årligt.

Indfasning

Da dette vil gøre den foreslåede nye generelle rabatordning dyrere end 7,5 mia. euro årligt, foreslår Kommissionen tillige, at den nye generelle rabatordning indfases gradvist i perioden 2008-2011 gennem *justeringer i korrektionsandelene* efter følgende formel:

2008: 33 pct.

2009: 50 pct.

2010: 50 pct.

2011: 66 pct.

Samlet vil det indebære, at den foreslåede nye generelle nettokorrektionsmekanisme ifølge Kommissionen vil koste mindre end det fastsatte maksimum på 7,5 mia. euro årligt for 2008-2013 inklusiv kompensationsbetalinger til UK i 2008-2011, men lidt mere end den generelle nettokorrektionsmekanisme uden den foreslåede udfasning og indfasning.

Rapport om finansieringen af EU's budget

Kommissionens rapport om egne indtægter følger af konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Berlin i marts 1999. Ud over spørgsmålet om en ny generel nettokorrektionsmekanisme beskæftiger rapporten sig især med en vurdering af det eksisterende finansieringssystemets virkemåde og spørgsmålet om en ny indtægtskilde til finansieringen af EU's budget.

Kommissionen vurderer, at det eksisterende finansieringssystem har fungeret godt på nogle parametre, men mindre godt på andre. På plussiden tæller, at systemet har sikret stabilitet og tilstrækkelig finansiering. På minussiden tæller, at systemet ikke har vist sig transparent og enkelt samt at det ikke bidrager optimalt til en effektiv allokering af de økonomiske ressourcer i EU. Desuden fremhæver Kommissionen, at omkostningseffektiviteten i administration og ligheden (retfærdigheden) i bruttobetalinger er utilfredsstillende, og især, at EU's finansielle autonomi er blevet mere og mere begrænset. Det understreges af Kommissionen, at der ikke eksisterer nogen direkte forbindelse mellem borgeren/skatteyderen og EU's budget.

Dette sidste spørgsmål tager Kommissionen op i en gennemgang af *tre instrumenter* til at forbedre EU's finansielle autonomi og forbindelsen mellem skattebetaleren og EU. Kommissionen foreslår, at en evt. indførelse af et sådant nyt finansieringsinstrument skal være budgetneutralt, idet det bør erstatte det eksisterende momsbidrag og sammen med de traditionelle egne indtægter og BNI-bidraget udgøre finansieringssystemet for EU's budget. Kommissionen overvejer endvidere at fremlægge en køreplan for, at dette kan ske fra og med 2014.

Det *første instrument*, der overvejes af Kommissionen, er en *afgift på brugen af energikilder*, og specifikt en afgift koblet til forbruget af motorbrændstoffer, der bruges ved vejtransport. Det tekniske grundlag for dette er ifølge Kommissionen tilvejebragt med direktiv 2003/96/EC, hvor den nødvendige harmonisering er fastlagt.

Det *andet instrument*, der overvejes af Kommissionen, er en *EU moms*, som kunne erstatte en del af den nationale moms, hvorved en direkte forbindelse til forbrugeren etableres uden at afgiftstrykket samlet set forøges. Kommissionen overvejer, om man kunne foreslå en sats på 1 pct. som EU-andelen samt understreger, at EU-andelen skal opføre særskilt for at synligheden sikres.

Kommissionen vurderer, at et sådant instrument vil være teknisk muligt at gennemføre indenfor en relativ kort årrække, men at der udestår en del afklaring omkring

særligt harmonisering af medlemsstaternes momssystemer, inden dette vil være muligt.

Det *tredje instrument*, Kommissionen overvejer, er en *fælles selskabskat*, der kunne imødegå negative eksternaliteter på tværs af grænser i form af f.eks. smuthuller i skattesystemet. Et sådant instrument vil ifølge Kommissionen i givet fald skulle basere sig en minimumssats defineret på grundlag af et harmoniseret beskatningsgrundlag i medlemslandene.

Kommissionen vurderer, at dette instrument vil kræve betydelige og langvarige forberedelser for at kunne realiseres – både ud fra et politisk og et administrativt perspektiv.

Kommissionen *konkluderer*, at Rådet opfordres til at diskutere og behandle de tre instrumenter og at notere sig Kommissionens hensigt om at udarbejde en køreplan for, efter forslag fra Kommissionen, at lade det nuværende momsbidrag erstatte af et nyt finansieringsinstrument fra og med 2014.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Da der er tale om et forslag i relation til EU's budget, kan det kun behandles på EU-niveau, og det er derfor i overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincippet.

Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

En reform af EU's finansieringssystem vil kunne have betydelige statsfinansielle konsekvenser, afhængig af den endelige indretning af finansieringssystemet samt størrelsen og sammensætningen af udgifterne på EU's budget. Mere konkrete skøn vil således forudsætte større klarhed over forhandlingernes mulige udfald.

Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Folketinget fik den 2. september oversendt et grundnotat om Kommissionens forslag vedr. finansieringen af EU's budget 2007-13.

**Dagsordenspunkt 4 a): Finansielle tjenesteydelser: Finansiell integration – opfølgning på den finansielle handlingsplan
(KOM(1999)232)**

Formandskabet lægger op til vedtagelse af rådskonklusioner. ECOFIN vil understrege vigtigheden af, at de resterende forslag under den finansielle handlingsplan vedtages samt opfordre Kommissionen til at fortsætte arbejdet med at integrere de finansielle markeder.

Baggrund og indhold

Arbejdet med gennemførelsen af det indre marked for finansielle tjenesteydelser er sket med udgangspunkt i den finansielle handlingsplan (KOM(1999)232). Formålet med handlingsplanen er at styrke det indre finansielle marked. Handlingsplanen udløber med udgangen af 2004. Der mangler nu kun vedtagelse af 3 forslag ud af de oprindelige 42 reguleringsinitiativer i, at handlingsplanen er gennemført (Basel II-forslaget, forslaget om grænseoverskridende fusioner (10. selskabsdirektiv) samt om flytning af hjemsted (14. selskabsdirektiv)).

Endvidere er der på det finansielle område forhandlinger om 3. hvidvaskdirektiv, genforsikringsdirektivet og om regnskabsreglerne.

Arbejdet med at følge op på den nuværende handlingsplan er i gang, og fokuserer på at:

- sikre gennemførelse og øge effekten af initiativerne i den nuværende handlingsplan i national lovgivning,
- styrke finansiell stabilitet ved først og fremmest at modernisere eksisterende lovgivning og styrke tilsynet med de finansielle markeder og
- træffe beslutning om nye tiltag efter analyser af potentialet for gevinster ved yderligere finansiell integration, undersøgelser af tilbageværende integrationsbarrierer og konsekvensanalyser.

Et udspil til opfølgning på handlingsplanen forventes fremlagt af den nye Kommission i begyndelsen af 2005

På rådsmødet lægger formandskabet op til vedtagelse af rådskonklusioner om, at Rådet

- noterer sig fremskridtene i arbejdet med at sikre bl.a. finansiell stabilitet
- understreger vigtigheden af en vedtagelse af forslagene om:
 - kapitalkrav til kreditinstitutter (Basel II),
 - 8. selskabsdirektiv om lovpligtig revision,
 - 3. hvidvaskdirektiv,
 - genforsikringsdirektivet,
 - arbejdet med udarbejdelse af regnskabsstandarder,
 - støtter Kommissionens arbejde med overvejelser om valg af en ny strategi for de fremtidige initiativer.
- gentager sin støtte til at nye initiativer skal ske efter grundige analyser/behovsvurderinger.

Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet afgiver ikke udtalelse om den løbende opfølgning på handlingsplanen.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Der er tale om en statusrapport om initiativer til forbedringer af det indre marked for finansielle tjenesteydelser. De enkelte initiativer skal have til formål at udbygge det europæiske finansielle marked. Udkastet til rådskonklusioner vurderes at være i overensstemmelse med såvel nærheds- som proportionalitetsprincippet.

Gældende dansk ret

Der er tale om rådskonklusioner, der ikke i sig selv berører gældende ret.

Høring

Der er ikke foretaget høring om rådskonklusionerne.

Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Der er ikke lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser af fremlæggelsen af rådskonklusionerne.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Øget finansiel integration må formodes at give samfundsøkonomiske gevinster gennem mere velfungerende finansielle markeder i EU.

Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Den seneste fremskridtsrapport om den finansielle handlingsplan blev forelagt Folketingets Europaudvalg den 28. maj i forbindelse med ECOFIN-mødet den 2. juni 2004.

**Dagsordenspunkt 4 b): Finansielle tjenesteydelser: 'Clearing and Settlement'
(KOM(2004)312)**

Formandskabet lægger op til vedtagelse af rådskonklusioner. ECOFIN opfordrer Kommissionen til at fortsætte arbejdet med at foreslå initiativer med henblik på at skabe sikker og effektiv grænseoverskridende clearing og afvikling.

Baggrund og indhold

Kommissionen har den 5. maj 2004 sendt "Meddelelse om clearing og afvikling i Den Europæiske Union – vejen frem" (Kom (2004) 312) (Meddelelsen) til Rådet og Europa-Parlamentet.

Ifølge meddelelsen har de senere års internationalisering skabt et øget behov for, at værdipapirer kan handles sikkert og effektivt, herunder omkostningseffektivt, på tværs af grænserne. Forskelle i lokale markeder og lovgivning besværliggør og fordyrer den grænseoverskridende clearing og afvikling af værdipapirhandler. Kapitalmarkederne har ifølge meddelelsen påbegyndt en konsolideringsproces, hvor clearing- og afviklingssystemer ved samarbejde og/eller fusioner søger at imødegå de problemer, som forskelle i teknik, markedspraksis og lovgivning fører med sig. Det fremgår af meddelelsen, at Kommissionens udgangspunkt er, at denne konsolidering vil fortsætte, og at den skal understøttes. Dette nødvendiggør, at der gives investorer, markeder samt clearing- og afviklingssystemer fuld valgfrihed med hensyn til opbevaring og clearing/afvikling af værdipapirer.

Meddelelsen er en beskrivelse af de tiltag, som Kommissionen finder, skal igangsættes på området for clearing og afvikling. Det drejer sig om tiltag, som det ifølge meddelelsen ikke kan overlades til kapitalmarkedet selv at tage sig af. Det forudsættes, at markedet selv foretager nødvendige ændringer af teknik og markedspraksis.

Meddelelsen vedrører alene clearing og afvikling af værdipapirer og afledte finansielle instrumenter baseret på værdipapirer, og dækker altså ikke valuta-/pengeafvikling, udover den pengeafvikling, der skal ske i forbindelse med køb/salg af værdipapirer og værdipapirderivater.

Indledningsvis beskriver meddelelsen de problemområder indenfor clearing og afvikling, der efter Kommissionens vurdering nødvendiggør tiltag, udover hvad markedet selv kan forventes eller bør tillades at tage sig af.

Det drejer sig om følgende problemområder:

1. Manglende mulighed for at vælge, hvor man vil udstede eller opbevare sine værdipapirer.
2. Det er omkostningskrævende at foretage grænseoverskridende clearing og afvikling.
3. Systemerne tilbyder i praksis ikke clearing og afvikling over grænserne.
4. Manglende rammer for grænseoverskridende tilsyn/overvågning.
5. Konkurrencemæssige skævheder på grund af særlige krav til eller fordele for visse udbydere af clearing- og afviklingsydelser, for eksempel banker.

6. Visse skattetekniske og selskabsretlige forhold besværliggør udstedelse og opbevaring af værdipapirer mere end et sted.
7. Forskelle i medlemsstaternes lovgivning vedrørende rettigheder over værdipapirer skaber retlig usikkerhed i forbindelse med grænseoverskridende clearing og afvikling.

Med henblik på at fjerne barrierer og for at opnå effektiv og sikker clearing og afvikling indeholder meddelelsen forslag om, at der skal

- nedsættes en styregruppe,
- udarbejdes et rammedirektiv om clearing og afvikling,
- nedsættes en ekspertgruppe med henblik på at eliminere en række juridiske hindringer for grænseoverskridende værdipapirafvikling samt
- nedsættes en ekspertgruppe med henblik på at eliminere en række hindringer af skatteteknisk karakter.

Herudover vil Kommissionen sammen med nationale konkurrencemyndigheder påse, at den forventede centralisering og liberalisering af markedet for clearing og afvikling ikke får uønskede og traktatstridige konkurrencemæssige effekter.

Styregruppe

For at optimere hele processen, herunder ikke mindst for at skabe bro mellem modstridende interesser, foreslås det i meddelelsen, at der nedsættes en styregruppe, der dels skal rådgive Kommissionen undervejs dels overvåge og koordinere processen. Gruppen, der allerede er nedsat (CESAME-gruppen) består af deltagere på højt niveau fra forskellige private og offentlige instanser. Gruppen forventes at nedsætte ekspertgrupper, hvis den skønner det hensigtsmæssigt eller nødvendigt for at få beskrevet og analyseret spørgsmål af betydning for den samlede proces.

Rammedirektiv om clearing og afvikling

Et direktiv på området for clearing og afvikling skal ifølge meddelelsen indeholde følgende hovedområder:

1. Bestemmelser om vidtgående ret til deltagelse i systemerne og om adgang til frit at kunne vælge mellem systemerne.
2. Bestemmelser om rammer for regulering og tilsyn, herunder regler om kapitalkrav og grænseoverskridende samarbejde mellem tilsyn.
3. Bestemmelser om ledelse i bred forstand (corporate governance), herunder ejer- og koncernstruktur, krav til bestyrelse og direktion og deres indbyrdes ansvarsfordeling, ledelsesprocessen, m.v.
4. Konkurrencemæssige forhold.

Juridisk gruppe

Eliminering af retlige barrierer skal gennemføres ved nedsættelse af en gruppe bestående af eksperter fra højere læreanstalter, offentlige myndigheder og praktiserende advokater. Gruppens mål er en harmonisering af lovgivning om rettigheder over værdipapirer. En sådan harmonisering vil have betydning for de fleste medlemsstaters lovgivning på en række kerneområder. Det forudsættes, at gruppen selv definerer projektets præcise afgrænsning, men at følgende emner skal indgå i arbejdet:

- Arten af investors rettigheder i forhold til værdipapirer, der befinder sig på en konto hos en mellemmand.
- Overdragelse af visse rettigheder.
- Endelighed af registreringer.
- Beskyttelse af investors rettigheder ved en mellemmands konkurs.
- Godtroende tredjemands retserhvervelse.
- Forskelle i regler om selskabsretlige forhold i forbindelse med ejendomsrettens overgang, hvis disse forskelle skyldes national lovgivning.
- Udsteders valgfrihed med hensyn til stedet, hvor værdipapirerne registreres.

I de svar på Meddelelsen, som Finanstilsynet har kendskab til, synes der generelt at være meget stor opbakning til at nedsætte gruppen. Svarene peger næsten entydigt på forskellene i lovgivning som den største hindring for en effektiv og risikofri grænseoverskridende clearing og afvikling. På den baggrund er det måske muligt at gennemføre en harmonisering af relevant lovgivning hurtigere end forudsat i Meddelelsen.

Skatteteknisk gruppe

Endelig peger Meddelelsen på en række skattemæssige forhold, blandt andet i forbindelse med tilbageholdelse af skat på og eventuel dobbeltbeskatning af udbytte på aktier, der besværliggør og i nogle tilfælde umuliggør, at værdipapirer kan opbevares uden for udstederlandets grænser.

Det foreslås, at der nedsættes en ekspertgruppe, der skal se på disse spørgsmål. I første omgang lægges der ikke op til en egentlig harmonisering af skattereglerne men alene til en ensartet behandling af inden- og udenlandske investorer samt til en tilpasning af procedurerne for den skattetekniske behandling af relevante forhold.

Der lægges op til vedtagelse af rådskonklusioner, hvori ECOFIN hilser Kommissionens arbejde velkomment og opfordrer til, at der arbejdes videre med de emner, der behandles i meddelelsen om clearing og afvikling.

Rådskonklusionerne støtter også en af Kommissionen foreslået "impact analysis" og opfordrer Kommissionen til, at analysen gennemføres senest i efteråret 2005.

Europa-Parlamentets holdning

Meddelelsen har ikke været forelagt Europa-Parlamentet. Kommissionen udsendte imidlertid i maj 2002 en forløber for Meddelelsen. På grundlag af denne 1. meddelelse vedtog Europa-Parlamentet en resolution, hvori Parlamentet bød Kommissionens initiativ velkomment og pegede på behovet for klare regler på en række områder.

Der er god overensstemmelse mellem meddelelsens forslag til tiltag og Europa-Parlamentets tilkendegivelser.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

De problemstillinger, der peges på i meddelelsen, er affødt af forskelle i nationale lovregler og markedspraksis. Det er Kommissionens holdning, at markedet selv kan og bør tage sig af forhold af markedsrettet og teknisk karakter. Hvis markedet vil

konsolidere, er det markedet selv, der er nærmest til at afgøre, hvorledes dette skal ske i relation til teknik og markedspraksis.

Derimod mener Kommissionen ikke, at de enkelte lande i tilstrækkelig grad kan forventes at gennemføre de nødvendige understøttende lovgivningsmæssige tiltag med henblik på konsolidering, hvorfor Kommissionen anser et direktiv for såvel hensigtsmæssigt som nødvendigt.

Regeringen er enig i denne vurdering.

Gældende dansk ret

Der er tale om rådskonklusioner, der ikke i sig selv berører gældende ret.

Høring

Der foretages ikke høring om rådskonklusionerne.

Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Der er ikke lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser af fremlæggelsen af rådskonklusionerne.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Øget finansiel integration i form af effektiv og sikker grænseoverskridende clearing og afvikling må formedes, at give samfundsøkonomiske gevinster gennem mere velfungerende finansielle markeder i EU.

Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Der er senest sendt grundnotat den 7. juni 2004 og supplerende grundnotat 10. august 2004 om Meddelelsen til Folketingets Europaudvalg.

Dagsordenspunkt 4 c):

Finansielle Tjenesteydelser: Vurdering af Lamfalussy-processen

Notat herom følger snarest muligt

Dagsordenspunkt 5 a):**Moms: 'One stop shop'**

Kommissionen har fremsat forslag til:

- ændring af direktiv 77/377/EØF (6. momsdirektiv) med henblik på forenklinger af momsforpligtelser,
- ændring af direktiv om ordninger for godtgørelse af moms til afgiftspligtige personer, som ikke er etableret på medlemsstatens område, men er etableret i en anden landsstat (8.momsdirektiv), og
- ændring af forordning 1798/2003 om administrative samarbejdsordninger nødvendige for funktionen af one-stop systemet og for godtgørelsen af moms til afgiftspligtige personer, som ikke er etableret på medlemsstatens område, men er etableret i en anden medlemsstat.

Baggrund og indhold

Kommissionen vurderer, at virksomheder med momsforpligtelser i andre medlemslande end deres eget har betydelige administrative byrder. Endvidere er reglerne i 8. momsdirektiv for godtgørelse af købsmoms afholdt i et andet medlemsland så administrativt omfattende, at mange virksomheder ikke anmoder om godtgørelsen.

Forslaget sigter mod at lette de administrative byrder for virksomheder, der ikke er etableret i det medlemsland, hvor de foretager momspligtige aktiviteter. Forslaget indeholder følgende elementer:

- A. Udvidet brug af omvendt betalingspligt**
- B. Indførsel af et one-stop system
- C. Indførsel af et godtgørelsessystem til afløsning af 8. momsdirektiv
- D. Harmonisering af fradragsretten
- E. Forenkling af fjernsalgsreglerne
- F. Ændringer i særordningen for små virksomheder.**

Forslaget indebærer ændringer i 6. momsdirektiv for så vidt angår punkt A, B, D, E og F. Derudover foreslås et nyt direktiv til erstatning af 8. momsdirektiv, punkt C. Endelig vil en gennemførelse af punkt B og C også kræve ændringer i forordningen om administrativt momssamarbejde.

Nedenfor præsenteres de enkelte elementer i detaljer.

Ad. A. Udvidet brug af omvendt betalingspligt, business-to-business (B2B)

Der er i dag omvendt betalingspligt ved en del transaktioner mellem afgiftspligtige personer (B2B) i forskellige EU-lande. Det vil sige, at køber – i stedet for sælger – skal indbetale moms i købers hjemland (forbrugslandet). Fordelen ved omvendt betalingspligt er, at sælger fritages for at skulle momsregistreres og indbetale momsen i købers hjemland.

For visse typer af B2B-transaktioner er det obligatorisk for medlemslandene at anvende omvendt betalingspligt, for andre typer er det frivilligt.

Kommissionen foreslår, at udvide den obligatoriske brug af omvendt betalingspligt til også at omfatte transaktioner med:

- varer, der installeres/samles af eller på vegne af sælger
- ydelser i forbindelse med fast ejendom, art. 9(2)a, herunder ydelser fra ejendomsmæglere, ejendomshandlere og sagkyndige, samt ydelser vedrørende forberedelse eller samordning af byggearbejder
- ydelser angivet i art. 9(2)c, som omfatter:
 - virksomhed indenfor kulturel aktivitet, sport, kunst, videnskab, undervisning og underholdning,
 - virksomhed knyttet til transport, såsom lastning, losning og omladning,
 - sagkyndig vurdering af løsøregenstande og
 - arbejde udført på løsøregenstande
- transaktioner med en køber, der er en momsregistreret afgiftspligtig person.

Imidlertid medfører omvendt betalingspligt og det forhold, at sælger ikke længere er momsregistreret i købers land, at sælger ikke umiddelbart kan fratække moms af eventuelle indkøb i dette land – men i stedet må søge om godtgørelse efter 8. momsdirektiv. Derfor har Kommissionen foreslået ændrede og forenklede regler for denne godtgørelse, jf. punkt C.

Ad B. Indførsel af et one-stop system

Efter gældende regler skal en virksomhed, der sælger varer eller ydelser, som momsberigtiges i købers land, momsregistreres m.v. i dette land (forbrugslandet) bortset fra i de tilfælde, hvor der bruges omvendt betalingspligt i B2B-salg. Sælger virksomheden til mange forskellige EU-lande vil den skulle registreres i dem alle og leve op til en række forskellige krav i landene.

Siden 2003 har det været muligt for virksomheder i 3. lande, der sælger e-handelsydelser til private forbrugere (Business-to-Consumer, B2C) at registrere virksomheden i ét EU-land, hvorefter virksomheden via myndighederne i dette land elektronisk kan foretage momsangivelser til alle medlemslande i EU. Dette system med én indgang til alle EU-lande kaldes et one-stop system.

Kommissionen foreslår, at one-stop systemet fra medio 2006 udvides til også at omfatte virksomheder i EU-medlemslande, der sælger varer og ydelser, som momsberigtiges i forbrugslandet både for så vidt angår salg til virksomheder og til private, B2B og B2C.

Ligesom i det nuværende one-stop system skal momsangivelser foretages hos én myndighed for salg til alle EU-lande, og for virksomheder i EU gælder, at indgangen til systemet er hjemlandets myndighed. For at undgå omfattende pengeoverførsler mellem medlemslandenes myndigheder foreslår Kommissionen, at virksomhederne selv skal foretage momsbetalingerne direkte til de relevante medlemslandes myndigheder.

Kombinationen af udvidet omvendt betalingspligt, jf. punkt A, og et nyt one-stop system vil betyde, at virksomheder i EU, der foretager momspligtige transaktioner i

andre medlemslande end hjemlandet enten vil være omfattet af obligatorisk omvendt betalingspligt, hvor køber er ansvarlig for momsbetalingen, eller have mulighed for at anvende one-stop systemet.

Kommissionen foreslår, at brugen af one-stop systemet bliver valgfrit således, at de virksomheder der ønsker at være momsregistreret i flere EU-lande kan være det.

Kommissionen foreslår endvidere, at der laves et harmoniseret regelsæt for angivelser i one-stop systemet, herunder kvartalsvis angivelse, ensartet angivelsesformular og ensartede regler for betaling og godtgørelser. Kommissionen fremhæver, at de ensartede regler i one-stop systemet ikke nødvendiggør harmonisering af medlemslandenes regler for nationale angivelser m.v.

Indførelse af det nye one-stop system kræver ændringer i 6. momsdirektiv samt for så vidt angår informationsudvekslingen m.v. ændringer i forordningen om administrativt samarbejde.

Ad C. Indførelse af et godtgørelsessystem til afløsning af 8. momsdirektiv

En momspligtig virksomhed, som foretager et indkøb (en momsbelagt omkostning) i et medlemsland, hvor virksomheden ikke er registreret - og derfor ikke har mulighed for at få momsfradrag - kan søge om godtgørelse af momsen på indkøbet i det pågældende land på baggrund af det 8. momsdirektiv. Procedurene omkring godtgørelsesanmodninger efter direktivet er imidlertid så administrativt omfattende, at mange virksomheder ikke søger godtgørelserne.

Kommissionen har tidligere foreslået en grænseoverskridende fradragsret. Der har ikke kunne opnås enighed om forslaget, hovedsagelig fordi det indebærer, at fradragsretten skulle gives efter reglerne i det land, hvor virksomheden er etableret, i stedet for efter forbrugslandets regler.

Kommissionens foreslår nu en modernisering af godtgørelsesprocedurerne i 8. momsdirektiv, således at fradragsretten stadig følger reglerne i forbrugslandet. Den involverede virksomhed skal sende en elektronisk anmodning til myndighederne i hjemlandet, med oplysninger om relevante faktura. Myndighederne verificerer, at virksomheden er momspligtig og videresender anmodningen til forbrugslandets myndighed, som sender det anmodede beløb direkte til virksomheden.

Ønsker forbrugslandets myndighed at foretage yderligere kontrol af anmodningen, herunder kontrol af de originale fakturaer m.v. vil dette skulle ske gennem reglerne for administrativt samarbejde mellem medlemslandene.

Moderniseringen kræver – ligesom one-stop systemet under punkt B - ændringer i forordning om administrativt samarbejde (1798/2003), idet der skal laves et elektronisk system for elektroniske udvekslinger af de relevante dokumenter og informationer. Det elektroniske system går under benævnelser VIES II.

Ad D. Harmonisering af fradragsretten for momsudgifter

Der er store forskelle i medlemslandenes regler for fradragsret af momsudgifter i forbindelse med specielt personbiler, hotelophold, bespisning, luksusvarer, underholdning og repræsentation. Dertil kommer, at de lande, der havde begrænsninger i fradragsretten ved vedtagelsen af 6. momsdirektiv med de gældende regler har haft mulighed for at bibeholde dem (stand still). Dog kan landene ikke vedtage yderligere begrænsninger, og hvis et land en gang har lempet en begrænsning (givet mere i fradragsret) kan den begrænsede fradragsretsregel ikke genindføres. Kommissionen har tidligere fremsat forslag til en harmonisering af fradragsretsreglerne i EU, men der har ikke kunnet opnås enighed.

Kommissionen anfører, at det i det foreslåede moderniserede godtgørelsessystem, jf. punkt C, ikke er nødvendigt med en harmonisering af fradragsretsreglerne. Imidlertid vil det være fordelagtigt at afgrænse de udgiftsområder, hvor fradragsretten kan variere mellem medlemslandene. For alle andre udgifter vil de normale fradragsretsregler gælde i alle EU-lande, og eventuelle stand still bestemmelser vil bortfalde.

Kommissionen foreslår, at medlemslandene selv kan fastsætte og ændre fradragsretten for udgifter til :

- biler, både og fly,
- rejser, overnatninger, mad og drikke,
- luksusvarer, underholdning og repræsentation,
- varer og ydelser, hvor over 90 pct. af den samlede anvendelse af dette gode er privat eller uvedkommende for driften af virksomheden på anden vis.

Ad E. Forenkling af fjernsalgsreglerne for salg til private og ikke-momsregistrerede virksomheder (B2C)

Med det indre marked i 1993 blev der - for at undgå konkurrenceforvridning som følge af medlemslandenes forskellige momssatser – vedtaget særlige fjernsalgsregler. De medfører, at varesalg til privatpersoner og ikke-momsregistrerede virksomheder i et andet EU-land er momspligtigt i købers land (forbrugslandet). Der er to undtagelser fra denne hovedregel:

- hvis det årlige varesalg til et andet EU-land er mindre end et nationalt fastlagt beløb på mellem 35.000 og 100.000 Euro, kan sælger vælge mellem at momsberigtige salget i oprindelses- eller forbrugslandet.
- hvis varerne er punktafgiftspligtige, dvs. alkohol, vin mv. Her skal al moms betales i købers land.

Kommissionen vurderer, at virksomheder med salg til en række EU-lande må bruge betydelige administrative ressourcer på at overvåge salget til de enkelte lande og sikre, at salget ikke overstiger de nationale fjernsalgsgrænser.

Kommissionen foreslår, at der fastsættes én samlet grænse for fjernsalg til andre EU-lande på 150.000 Euro pr. virksomhed. Overskrides denne grænse skal virk-

somheden indbetale moms i forbrugslandene. Kommissionen foreslår endvidere, at virksomhederne fortsat skal have mulighed for at vælge forbrugslandbeskatning uanset salgets størrelse.

Forslaget indebærer, at hvis virksomheden skal betale moms i forbrugslandet, må virksomheden - som i dag - sørge for indbetaling af moms i de EU-lande, hvor den ikke er etableret, f.eks. ved brug af one-stop systemet, jf. punkt B.

Man kunne argumentere for, at introduktionen af et one-stop system kan fjerne behovet for fjernsalgsgrænsen, idet systemet medfører, at der kan ske elektroniske momsbetalinger via eget lands myndighed og dermed kan momsregistrering i forbrugslandene undgås. Kommissionen vurderer, at det er hensigtsmæssigt at bibeholde en grænse af hensyn til de små virksomheder, der kan have begrænset adgang til elektroniske løsninger. De vil dermed kunne fortsætte med kun at betale moms i eget land.

Ad F. Ændringer i samordningen for små virksomheder

Der findes i dag regler for momsfritagelse af små virksomheder i 6. momsdirektiv. Reglerne for, hvornår en virksomhed anses for lille ses i forhold til virksomhedens samlede årlige omsætning. Der er stor variation i definitionen af en lille virksomhed mellem de forskellige EU-lande. Således har nogle medlemslande en lav omsætningsgrænse, f.eks. Danmark med 50.000 kr., mens andre lande har en relativ høj omsætningsgrænse, f.eks. UK med knap 700.000 kr. Dertil kommer, at visse lande kan pristalsregulere deres grænse, mens andre ikke kan. Med de gældende regler, er der ulige vilkår for medlemslandene til at definere størrelsen af en lille virksomhed, der kan momsfrtages.

Kommissionen foreslår, at der fastsættes en øvre grænse for den årlige omsætning i momsfrtagne virksomheder på 100.000 Euro (743.260 kr.). Medlemslandene vil have mulighed for at fastlægge et lavere niveau og for at fastsætte forskellige grænser for forskellige grupper af afgiftspligtige.

Retsgrundlag

Alle tre forslag er fremsat i henhold til Traktatens artikel 93. Det indebærer, at forslagene skal vedtages med enstemmighed.

Høring

Forslagene vil blive sendt i høring til relevante erhvervsorganisationer.

Proportionalitets- og nærhedsprincippet

Der er tale om forslag, der har til hensigt at lette virksomhedernes grænseoverskridende handel og dermed funktionen af det indre marked. Det vurderes, at forslagene er i overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincippet.

Samfundsøkonomiske, administrative og statsfinansielle konsekvenser

Konkrete skøn for de statsfinansielle konsekvenser er endnu ikke foretaget, men følgende kan bemærkes:

- De nye – og for virksomhederne mindre administrationstunge - regler for godtgørelse af moms afholdt i andre EU-lande forventes at medføre et vist tab for statskassen.
- Brugen af one-stop systemet vil give visse tab for statskassen på grund af, at mange virksomheder får længere kredittid, idet systemets afregningsperioder er 3 måneder – efter normale danske regler har store virksomheder måneden som afgiftsperiode.
- One-stop systemet er en forudsætning for, at der fremover kan foretages ændringer som indebærer, at moms ved grænseoverskridende salg til private kunder i andre EU-lande som hovedregel skal betales i forbrugslandet og ikke som nu i sælges land. Sådanne ændringer må forventes på sigt at give Danmark et merprovenu.
- Imidlertid trækker den foreslåede ændring af fjernsalgsgrænsen i modsat retning. Den kan medføre provenutab for statskassen, idet salg af varer fra andre lande i større omfang kan blive momset i salgslandet i stedet for - som det er tilfældet nu - her i landet.

For så vidt angår administrative konsekvenser, skønnes, at ToldSkat får engangsudgifter til etablering af one-stop systemet og det tilknyttede informationsudvekslings-system. Eventuelle merudgifter forventes afholdt inden for de eksisterende rammer.

Administrative og økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Der er endnu ikke foretaget skøn over konsekvenserne for erhvervslivet. Imidlertid må det formodes, at såvel forslaget om one-stop systemet og nye regler for godtgørelse vil lette virksomhederne administrativt, øge momsfradragene og gøre EU-handel mere attraktivt.

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Forslagene vil kræve ændringer i momslovens regler for godtgørelse af moms til udenlandske virksomheder, i reglerne for fjernsalg af varer og i visse af reglerne for omvendt betalingspligt.

Tidligere forelæggelser for Folketinget

Forslagene har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg eller Skatteudvalg.

**Dagsordenspunkt 5 b): Direktiv om nedsat moms
(KOM(2003)397)**

Der ventes på rådsmødet (ECOFIN) den 16. november 2004 på fransk foranledning endnu en drøftelse af forslag til ændret direktiv om nedsat moms [KOM(2003) 397] og herunder også et spørgsmål om mulighed for nedsat moms på restaurantydelser i Frankrig.

Sagen blev senest drøftet i rådet (ECOFIN) den 9. marts 2004.

Baggrund

Kommissionen har fremsat forslag til ændret direktiv om nedsat moms [KOM(2003) 397] med henblik på at forenkle, rationalisere og reducere området for nedsat moms i EU samt sikre en ensartet behandling af medlemsstaterne, herunder også de nye tiltrædende lande.

Rådet (ECOFIN) udskød på mødet den 25. november 2003 beslutningen vedrørende forslaget til ændret direktiv om nedsat moms, herunder bilag H, der lister de varer og ydelser, hvor medlemslandene har mulighed for at anvende nedsatte momssatser på minimum 5 pct. i modsætning til den ordinære momssats på minimum 15 pct., og enedes om at opfordre Kommissionen til at fremsætte forslag om at forlænge forsøgsordningen vedrørende arbejdskraftintensive tjenesteydelser (bilag K), der ellers udløb den 31. december 2003, i yderligere to år. Ordningen angår 9 af de 15 ”gamle” medlemslande. Kommissionens forslag herom blev vedtaget på rådsmødet (ECOFIN) den 10. februar 2004 som a-punkt.

Kommissionen har endvidere i april 2004 fremsat forslag om, at de ”nye” medlemslande, der ønsker det – det er Polen og Tjekkiet – får mulighed for også at anvende den omtalte forsøgsordning, så længe den løber [KOM (2004) 295 og 296].

For så vidt angår selve forslaget til ændret direktiv om nedsat moms, herunder bilag H, var der i forbindelse med Det Europæiske Råd den 12.-13. december 2003 en uformel drøftelse herom blandt ECOFIN-ministrene. Drøftelserne fortsatte på rådsmøderne (ECOFIN) den 20. januar, 10. februar og 9. marts 2004, hvor der ikke blev truffet konklusioner.

Frankrig har under drøftelserne fremført ønske om, at der gives mulighed for nedsat moms på restaurandydelser. I forbindelse med det tysk-fransk-britiske topmøde den 18. februar 2004 i Berlin gav den tyske kansler Schröder angiveligt den franske præsident Chirac tilsagn om, at Tyskland ikke vil modsætte sig, at Frankrig fra den 1. januar 2006 kan indføre nedsat moms på restaurandydelser.

På rådsmødet (ECOFIN) den 16. november 2004 ventes endnu en drøftelse af Kommissionens forslag samt eventuelt af den tysk-franske aftale.

Indhold

Kommissionens forslag

Det gældende regelsæt for nedsat moms har grundlag i dels det nuværende bilag H til 6. momsdirektiv, dels en række særordninger, der giver visse medlemslande mulighed for at anvende nedsatte satser – i enkelte tilfælde 0-sats – på visse varer eller ydelser, som ikke er nævnt bilag H, og dels bilag K.

Kommissionen foreslår, at medlemslandenes mulighed for at anvende nedsatte momssatser på visse varer og tjenesteydelser fremover alene har grundlag i et ændret bilag H, og at såvel de nationale særordninger som bilag K således ophører, idet dog visse af de heri indeholdte varer og ydelser overføres til dette ændrede bilag H.

Visse medlemslande mister således ifølge Kommissionens forslag retten til nedsatte momssatser på varer og ydelser, som ikke fremgår af den nye liste H, fx børnetøj, alkoholholdige drikkevarer samt visse dæk og cykel- og motorcykelhjelme, og lande, der i dag anvender 0-satser eller stærkt reducerede satser (1-4%) på visse varer og tjenester i kraft af særordninger, vil kun kunne fortsætte dermed, hvis disse varer og tjenester er nævnt i det ændrede bilag H.

Det følger endvidere af Kommissionens forslag, at visse medlemsstater kan opretholde særligt lave satser i visse områder (øer, fjernt liggende områder – f.eks. Portugal for så vidt angår Madeira og Azorerne), men ordningen begrænses til varer og ydelser, der forbruges i disse områder. Ordningen kan således ikke længere anvendes på salg ud af områderne til forbrug uden for områderne.

Endelig foreslår Kommissionen at præcisere reglerne om anvendelse af bilag H i overensstemmelse med EF-Domstolens praksis. Det betyder, at et medlemsland ikke behøver at anvende nedsat moms for en hel kategori i bilag H, men kan begrænse det til dele heraf i det omfang, dette ikke medfører konkurrenceforvridning.

Der foreslås følgende indholdsmæssige ændringer i kategorierne i bilag H:

- I kategori 4 (medicinsk udstyr m.v.) indsættes ”hjælpemidler til handicappede”.
- I kategori 10 (boliger) ophæves betingelsen om, at leverancerne sker som led i en socialpolitik, idet betingelsen har vist sig vanskelig at anvende. Den gældende kategori omfatter ”levering, opførelse, renovering og ombygning” af boliger. Dette udvides med ”udlejning”.
- Endelig videreføres i denne kategori – fra forsøgsordningen vedrørende arbejdskraftintensive tjenester – ”reparation og vedligeholdelse samt rengøring” af boliger.
- Som kategori 12 indsættes ”levende planter, blomstervarer (herunder løg, afskårne blomster og pyntegrønt) og træ til brændsel. Som led i en

særordning anvender 11 medlemslande i øjeblikket i varierende udstrækning nedsat moms på disse vareområder.

- Som kategori 14 indsættes ”restaurationsydelser”. 8 af de nuværende 15 medlemslande har i dag ifølge særordninger ret til at anvende nedsat moms for restaurationsydelser.
- Kategori 19 (renholdelse af gader, renovation og behandling af affald) udvides med kloakarbejde og genbrug af affald.
- Som kategori 20 indsættes ”levering af el, gas og varme”. Efter gældende regler har alle lande ret til at anvende nedsat moms for el og gas, men kun efter forudgående godkendelse fra Kommissionen. Denne godkendelse bortfalder således. ”Varme” tilføjes, fordi dette er meget sammenligneligt med el- og gasleverancer.

Overordnet er det Kommissionens opfattelse, at bilag H i den foreslåede udformning ikke vil medføre konkurrenceforvridning mellem medlemslandene. Derimod mener Kommissionen, at de særregler om nedsat moms, som bortfalder ved forslaget, har givet anledning til konkurrenceforvridning.

Den tysk-franske aftale

Det er fortsat ikke klart, hvad den tysk-franske aftale fra den 18. februar 2004 præcist består i, og hvordan den er tænkt udmøntet. Der er formentlig tale om et tysk tilsagn om ikke at ville blokere for tildeling af en national særordning for Frankrig vedrørende nedsat moms på restaurantydelser gældende fra 2006 – efter samme overordnede model som de gældende særordninger for otte lande vedrørende nedsat moms på restaurantydelser – snarere end en aftale om, at restaurantydelser bør indgå i et ændret bilag H som foreslået af Kommissionen.

Retsgrundlag

Kommissionens forslag har hjemmel i Traktatens artikel 93, som kræver vedtagelse med enstemmighed. Dog har Kommissionen foreslået Tiltrædelsesaktens art. 57 (vedtagelse med kvalificeret flertal) som retsgrundlag for forslaget vedrørende Polen og Tjekkiet.

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Vedtagelse af Kommissionens forslag vil ikke kræve ændring af momsloven, idet Danmark ifølge det foreliggende forslag kan opretholde 0-satsen for aviser. Muligheden for at anvende nedsat moms vil fortsat være frivillig.

Samfundsøkonomiske og statsfinansielle konsekvenser

Kommissionens forslag betyder, at det stadig er valgfrit for medlemslandene at anvende nedsat moms. Endvidere vil Danmark ifølge forslaget kunne opretholde 0-satsen for aviser. Den del af forslaget har derfor som udgangspunkt ingen samfundsøkonomiske, administrative eller statsfinansielle konsekvenser.

Ophævelsen af muligheden for at sælge teleydelser med særlig lav moms fra visse territorier i visse medlemslande til forbrugere bl.a. her i landet, ventes at ville modvirke risikoen for provenutab, som følge af et eventuelt stigende grænseoverskridende salg.

Forslaget skønnes ikke at få administrative konsekvenser eller økonomiske omkostninger for erhvervslivet.

Generelt vil en reduktion af afgiftsmæssig forvridding og differentiering i andre lande styrke det indre marked og samhandlen.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Kommissionens forslag skønnes ikke at påvirke medlemslandenes afgiftskompetence ud over, hvad der er nødvendigt for det indre markeds funktion. Sagen skønnes derfor at være i overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincippet.

Høring

Der er modtaget høringssvar fra Advokatrådet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Dansk Industri, Håndværksrådet, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen af Registrerede Revisorer, Center for Ligebehandling af Handicappede, Kommunernes Landsforening, Dansk Energi, Danske Fjernvarmeværkers Forening, Horesta og Danske Dagblades Forening.

Det nævnes i flere af de indkomne høringssvar, at man generelt er positiv over for direktivforslaget. Enkelte er kommet med forslag til varer og ydelser, der bør omfattes af listen. Det kan bl.a. nævnes, at Håndværksrådet ønsker forslaget udvidet med anlægsgartnerarbejde og flere andre håndværksfag. Håndværksrådet skriver, at nedsat moms kan bruges som et middel til at bekæmpe sort arbejde. Under alle omstændigheder støtter Håndværksrådet direktivforslaget, uanset om Danmark ønsker at anvende nedsatte satser.

Omvendt anfører Arbejderbevægelsens Erhvervsråd i deres høringssvar, at forsøgsordningen vedrørende nedsat moms på arbejdskraftintensive ydelser kun i begrænset omfang har resulteret i lavere priser, og at forsøgsordningen heller ikke har givet nogen signifikant beskæftigelsesvirkning. Derfor mener Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, at beskæftigelses-, sociale og andre formål bør fremmes med andre virkemidler end momsen.

Advokatrådet, Danske Fjernvarmeværkers Forening og Foreningen af Statsautoriserede Revisorer har ikke bemærkninger til forslaget vedrørende Polens og Tjekkiet's deltagelse i forsøgsordningen. Dansk Industri udtaler, at organisationen ikke har tekniske bemærkninger mens Foreningen af registrerede revisorer støtter dette forslag.

Tidligere forelæggelser

Grundnotat af 3. september 2003 er oversendt til Folketingets Europaudvalg. Sagen blev endvidere forelagt Folketingets Europaudvalg forud for rådsmødet (ECOFIN) den 7. oktober 2003, forud for rådsmødet (ECOFIN) den 25. november 2003 (til forhandlingsoplæg), og forud for rådsmøderne (ECOFIN) den 20. januar, 10. februar og 9. marts 2004. Grundnotat og supplerende grundnotat om forslaget vedrørende Polen og Tjekkiet er oversendt til Folketingets Europaudvalg henholdsvis den 30. april og den 28. juni 2004.

Dagsordenspunkt 6: Forebyggende toldsamarbejde mod hvidvaskning af penge (KOM(2002)328/KOM(2003)371)

Baggrund

På rådsmødet RIA/ECOFIN, den 17. oktober 2000 blev det konkluderet, at "overvågning af overførsler af kontante pengebeløb over grænserne kan styrke den daglige bekæmpelse af hvidvaskning". Endvidere blev Kommissionen opfordret til at undersøge mulighederne for "at forelægge et forslag om at skabe større sammenhæng mellem og styrke de gældende nationale bestemmelser....., samt tilrettelægge udveksling af information". På rådsmødet RIA/ECOFIN den 16. oktober 2001 fremlagde Kommissionen en mundtlig rapport.

Kommissionen fremlagde i 2002 et forslag og en rapport om kontrol med grænseoverskridende overflytninger af likvide midler. En undersøgelse foretaget af medlemslandes toldmyndigheder fra september 1999 til februar 2000 viste, at der er tale om grænseoverskridende flytning af betydelige likvide midler, som kunne omfatte hvidvaskning af penge (operation "Monneypenny"). Undersøgelsen kortlagde også store forskelle mellem kontrolforanstaltningerne i forskellige medlemslande hvilket giver lakuner, der kan benyttes af kriminelle.

Kommissionen påpeger, at der i dag ikke er nogen kontrol, som gør det muligt at kontrollere overflytninger af likvide midler ved Fællesskabets grænser. Kommissionen fremhæver, at begivenhederne den 11. september 2001 har forstærket kontrollen af pengeoverførsler via pengeinstitutter, hvorfor brugen af likvide midler meget vel kan være blevet mere udbredt.

Kommissionen finder det derfor nødvendigt at supplere hvidvaskningsdirektivet (Rådets direktiv 91/308/EØF) med foranstaltninger, der har til formål at indføre kontrol med de betydelige likvide midler, der passerer Fællesskabets ydre grænse. Kommissionen finder endvidere, at effektive kontrolforanstaltninger vil kræve udveksling af oplysninger mellem medlemsstater, der berøres af mistænkelige overflytninger.

Kommissionen konkluderer således, at hvidvaskning af penge og deres betydning som middel til at finansiere international kriminalitet og terrorisme gør det nødvendigt at koordinere kontrollen af overflytning af kontante pengebeløb til og fra EU.

Indhold

Det forslag, der vil blive forelagt ministerrådet indeholder flere ændringer i forhold til det oprindelige forslag (KOM(2002)328). Nedenfor beskrives forslaget som det foreligger nu.

Artikel 1 fastlægger formålet med forordningen, og angiver at denne forordning komplementerer bestemmelserne i hvidvaskningsdirektivet ved at fastlægge harmoniserede regler for de kompetente myndigheders kontrol med penge, der kommer ind i eller forlader Fællesskabets toldområde. Desuden angives, at forordningen ikke er til hinder for nationale bestemmelser for kontrol af penge der krydser de indre EU-grænser.

Artikel 2 indeholder en række *definitioner* af ”EU’s toldområde”, ”Kompetent myndighed” og af begrebet ”likvide midler”.

Artikel 3 fastlægger, at der er *angivelsespligt* for personer, der indrejser i eller udrejser fra Fællesskabets toldområde, og som medbringer likvide midler på 15.000 euro eller derover. For at opfylde angivelsespligten skal vedkommende informere de kompetente myndigheder – korrekt og fyldestgørende - om navn, fødselsdato og sted, hvem, der ejer pengene, hvem, der er modtager af pengene m.v.. Oplysningerne vil kunne afgives mundtligt eller skriftligt.

Artikel 4 omhandler de *kompetente myndigheders beføjelser*, og giver – i henhold til nationale bestemmelser - toldmyndighederne beføjelser til at kontrollere personer og deres bagage, til at udspørge personer om oprindelse af likvide midler, samt til administrativt at træffe beslutning om at tilbageholde de omhandlede likvide midler.

Artikel 5 indeholder bestemmelser om *registrering og bearbejdning af oplysninger*. Bestemmelsen fastlægger, at de oplysninger, der indhentes i forbindelse med kontrollen skal registreres og bearbejdes af de kompetente myndigheder i den medlemsstat, der modtager dem og stilles til rådighed for hvidvaskningsmyndighederne i den samme medlemsstat. I de tilfælde hvor myndighederne i forbindelse med kontrol efter artikel 4 opdager et individ, der medfører penge i en mængde, der falder under grænsen i artikel 3, og hvor der samtidig er indikationer, der tyder på ulovlige aktiviteter i henhold til hvidvaskningsdirektivet, skal de kompetente myndigheder registrere en række oplysninger om navn, fødselsdato m.v.; disse oplysninger skal tilsvarende stilles til rådighed for hvidvaskningsmyndigheden.

Artikel 6 om udveksling af oplysninger, fastsætter, at oplysninger opnået gennem enten angivelsen i artikel 3 eller kontrollen i artikel 4, i de tilfælde hvor der i forbindelse med pengebevægelsen er indikationer om ulovlig aktivitet, kan videregives til de kompetente myndigheder i andre medlemsstater. I de tilfælde hvor der er indikationer om, at fællesskabets finansielle interesser påvirkes, kan oplysningerne videregives til Kommissionen.

Artikel 7 vedrører *udveksling af oplysninger med tredjelande*. Det fastsættes, at oplysninger, der indhentes i henhold til forordningen kan videresendes til tredjeland, under skyldig hensyntagen til såvel nationale bestemmelser som EU-forskrifter, og efter samtykke af den kompetente myndighed, der oprindeligt kom i besiddelse af oplysningerne.

Artikel 8 fastsætter, at medlemslandene - i overensstemmelse med national lovgivning - skal iværksætte en *sanktionsprocedure* ved overtrædelse af angivelsespligten samt ved ukorrekt eller mangelfuld angivelse. Medlemsstaterne skal oplyse Kommissionen om de sanktioner, der indføres.

Artikel 9 fastslår, at Kommissionen 3 år efter forordningens ikrafttræden skal aflevere en rapport om anvendelsen af forordningen til Europa-Parlamentet og Rådet.

Artikel 10 fastslår, at forordningen *træder i kraft* på tyvende dagen efter offentliggørelsen i EF-tidende, og finder anvendelse på et senere tidspunkt, således at med-

lemsstaterne får mulighed for at tilpasse deres respektive lovgivning på området til de fælles regler.

Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet afsluttede sin 1. læsning den 15. maj 2003. Parlamentet var positivt over for forslaget, men foreslog flere ændringer, herunder der skulle være valgfrihed for medlemslandene mellem en angivelsespligt, der er skriftlig (obligatorisk) eller mundtlig (på opfordring). Parlamentet foreslår desuden, at retsakten vedtages i form af et direktiv i stedet for en forordning.

Nærheds- og proportionalitet

Kommissionen har i forslaget anført, at målet med forordningen - udbygningen af toldsamarbejdet med henblik på bekæmpelsen af grænseoverskridende hvidvaskning - ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne hver for sig.

Kommissionen har endvidere anført, at forordningen - i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, ikke går ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

Regeringen skønner på den baggrund, at forslaget er i overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincippet.

Gældende dansk ret

Ved en tidligere ændring af toldloven, jf. lov nr. 387 af 6. juni 2002, fik ToldSkat beføjelse til at foretage kontrol og tilbageholde penge m.v., der medtages af personer, ved ind- og udrejse af Danmark. Loven gælder således ved både ind- og udrejse af andre EU-lande og ved ind- og udrejse af tredjelande.

Efter loven skal personer, der indrejser i eller udrejser af det danske toldområde, og som medtager penge m.v. uopfordret standse op for toldkontrol og har pligt til over for ToldSkat mundtligt at angive penge m.v., der overstiger værdien af 15.000 euro. Endvidere har ToldSkat hjemmel til at tilbageholde beløb, der overstiger værdien af 15.000 euro, og som frygtes at være forbundet med eller blive anvendt til overtrædelser af straffeloven.

Ved en tilbageholdelse skal ToldSkat straks underrette og overdrage sagen til politiet, der bl.a. skal vurdere, om der er grundlag for at anholde den pågældende.

Høring

Forslaget har været sendt til høring hos følgende organisationer m.v.: Advokatrådet, Danmarks Rederiforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Industri, Det Danske Handelskammer, Finansrådet, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen af Registrerede Revisorer, Håndværksrådet, Landbrugsrådet, Nationalbanken og Dansk Told- og Skatteforbund.

Foreningen af Statsautoriserede Revisorer oplyste i deres høringssvar, at de støtter Kommissionens og medlemslandenes bestræbelser på at forebygge og bekæmpe hvidvaskning og at forslaget ikke vil få negative konsekvenser for erhvervslivet.

Danmarks Rederiforeningen oplyste i deres høringssvar, at de finder, at forslaget bør præciseres, således at det ikke omfatter anløbende skibe, hvor der ikke sker overførsel af penge mellem skib og land, og heller ikke vedrører anløbende skibe, hvor overførsel mellem skib og land alene er et led i skibets forretninger.

Nationalbanken har oplyst, at de ikke har bemærkninger til forslaget.

Rigspolitichefen og Statsadvokaten, har oplyst at de generelt støtter udkastet til forordning.

Dansk Told- og Skatteforbund har i deres høringssvar efterlyst mere information til befolkningen samt en diskussion af ressourcer.

Dansk Industri har oplyst, at de ikke har bemærkninger til forslaget.

HTS oplyser i deres høringssvar, at de ikke har bemærkninger til forslaget og at de vurderer, at det ikke vil give anledning til problemer med samhandelen med udlandet.

Foreningen Registrerede Revisorer har oplyst, at de ikke har bemærkninger til forslaget.

Advokatrådet har i deres høringssvar oplyst, at forslaget ikke giver anledning til bemærkninger.

Tidligere forelæggelser

Der er oversendt grundnotat til Folketingets Europaudvalg 10. juli 2002 (alm. del bilag 448, 2. samling 2001-02).

Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Der er lovgivningsmæssige konsekvenser ved forslaget. Således bør bestemmelsen i toldlovens §23, stk. 4, om toldmyndighedernes hjemmel til kontrol og tilbageholdelse ophæves, for så vidt angår personer, der indrejser og udrejser fra tredjelande.

Det vurderes, at omkostningerne ved en gennemførelse af den foreslåede ordning med en tvungen angivelsespligt vil medføre øget ressourceanvendelse for ToldSkat. Der er ikke på forhånd muligt at foretage en samlet opgørelse over den øgede ressourceanvendelse, idet Told- og Skattestyrelsen ikke umiddelbart har grundlag for at foretage en vurdering af antallet af angivelser. Eventuelle merudgifter forventes afholdt inden for rammerne af ToldSkat's flerårsaftale.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Det er vurderingen, at forslaget kan få visse positive samfundsøkonomiske konsekvenser, idet forslagets bestemmelser er med til at styrke indsatsen mod bekæmpelse af hvidvaskning.

**Dagsordenspunkt 7: Administrativt samarbejde på punktafgiftsområdet (a-punkt)
(KOM(2003)797)**

Baggrund

Kommissionen har ved dokument KOM (2003)797 af 18. december 2003 fremsat forslag til en ny forordning om administrativt samarbejde på punktafgiftsområdet, forslag til ændring af direktiv 77/799/EØF om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for området direkte skatter, visse punktafgifter og afgifter på forsikringspræmier og forslag til ændring af Rådets direktiv 92/12/EØF om den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer, om oplægning og omsætning heraf samt om kontrol hermed.

Begrundelsen for forslaget er, at gensidig bistand mellem medlemsstaterne er et vigtigt redskab for det indre markeds funktion for medlemsstaterne, når de skal opkræve afgifter, sikre ligebehandling af erhvervsdrivende og bekæmpe svig. Bestemmelserne i direktiv 77/799/EØF og 92/12/EØF vedrørende administrativt samarbejde om punktafgifter samles i en ny forordning, hvor bestemmelserne styrkes og forenkles således, at brugerne får et enkelt og effektivt redskab til det administrative samarbejde.

Der ønskes således skabt én retlig ramme for det administrative samarbejde mellem medlemsstaterne på punktafgiftsområdet.

Hvis den gensidige bistand skal være effektiv, forudsætter det, at medlemsstaterne hurtigt og let, uopfordret eller efter anmodning, kan udveksle oplysninger om særlige tilfælde, hvor medlemsstaterne har brug for oplysninger, som en eller flere andre medlemsstater er i besiddelse af. I forslaget fastlægges derfor klare, bindende regler for samarbejdet mellem medlemsstaterne – herunder en klar retlig ramme for et decentraliseret samarbejde, for de centrale forbindelseskontorer, for udpegning af embedsmænd, for frist for meddelelse af oplysninger, for hjemmel til udveksling af embedsmænd, samtidig kontrol m.v.

Den 26. marts 1997 blev der på grund af den voksende svindel ved omsætningen af punktafgiftspligtige varer besluttet at nedsætte en ad hoc arbejdsgruppe, der skulle analysere situationen på tobaks- og spiritusområdet og fremsætte løsningsforslag. Rapporten blev godkendt af Rådet (ECOFIN) i maj 1998, og blandt de problemer som rapporten nævner er utilstrækkelig koordinering dels mellem de forskellige nationale administrationer dels mellem administrationerne og Kommissionen. Konklusionen i rapporten var, at direktiv 77/799/EØF er et for svagt retsgrundlag til, at der kan iværksættes et effektivt samarbejde.

Anbefalingen i rapporten var derfor, at der blev vedtaget lovforanstaltninger, som kan styrke mekanismerne til gensidig bistand og administrativt samarbejde på punktafgiftsområdet.

Forslaget til en ny forordning om administrativt samarbejde på punktafgiftsområdet følger samme principper og struktur som blev gennemført på momsområdet ved Rådets forordning nr. 1798/2003 af 7. oktober 2003 om administrativt samarbejde

vedrørende merværdiafgift. Momsforslaget blev vedtaget med hjemmel i traktatens art. 93.

Gældende regler

Det nuværende retsgrundlag på punktafgiftsområdet, der giver mulighed for administrativt samarbejde mellem medlemsstaterne, er direktiv 77/799/EØF om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for området direkte og indirekte skatter. Punktafgiftsområdet var ikke oprindeligt omfattet af dette direktivs anvendelsesområde, men blev ved direktiv 92/12/EØF udvidet til også at omfatte punktafgifter.

Forslagets formål og indhold

Det foreslås, at der vedtages en ny forordning, og at punktafgifterne fjernes fra anvendelsesområdet i direktiv 77/799/EØF, og at alle de bestemmelser, der handler om at indføre eller lette det administrative samarbejde fjernes fra direktiv 92/12/EØF.

Nedenfor er beskrevet de væsentligste forslag til ændringer i forhold til de gældende regler.

A. Udvidet anvendelsesområde

Det præciseres, at forordningen vil få et bredere anvendelsesområde end blot transaktioner indenfor Fællesskabet som i de eksisterende direktiver. Det betyder blandt andet, at der kan udveksles oplysninger fra tredjelande således, at en medlemsstat, der modtager oplysninger fra et tredjeland kan sende dem videre til andre medlemsstater. Der kan også videregives oplysninger til tredjelande fra andre medlemsstater, dog under forudsætning af, at den medlemsstat, der oprindeligt har givet oplysningerne, samtykker heri.

Det fremgår af forslaget (artikel 1, stk. 2), at forordningen ikke berører anvendelsen af reglerne om gensidig bistand på det strafferetlige område.

B. Kommissionens rolle

De eksisterende direktiver indeholder alene bestemmelser om medlems-landenes gensidige samarbejde.

Det foreslås, at der fastsættes en række bestemmelser, hvorefter medlemsstaterne får mulighed for at udveksle oplysninger med Kommissionen, eksempelvis oplysninger om de metoder og fremgangsmåder, der er anvendt eller antages at have været anvendt til at overtræde lovgivningen om punktafgifter.

Kommissionen får en rolle som den, der skal drage omsorg for, at det administrative samarbejde fungerer godt, men ikke varetage en operationel rolle i efterforskning og ved bekæmpelse af afgiftssvig.

Det er medlemsstaterne, der har ansvaret for, at den frie omsætning indenfor Fællesskabet af punktafgiftspligtige varer fungerer, og Kommissionen, der skal optræde som koordinator og virke ansporende på området.

C. Decentralisering af det administrative samarbejde

Udvekslingen af oplysninger skal fortsat foregå via de kompetente myndigheder, men der skal for fremtiden være én overordnet ansvarlig myndighed – som eventuelt skal overvåge flere administrationer – i hver medlemsstat.

Hver myndighed

- skal udpege et bestemt centralt forbindelseskantor som særlig ansvarlig for samarbejdet,
- kan udpege forbindelseskantorer, som får en særlig kompetence til direkte at udveksle oplysninger,
- kan udpege kompetente embedsmænd, der direkte kan udveksle oplysninger.

Udveksles oplysningerne mellem forbindelseskantorer eller mellem kompetente embedsmænd skal oplysningerne samtidig sendes via de centrale forbindelseskantorer, der skal føre en liste over forbindelseskantorer og kompetente embedsmænd.

D. Samarbejde efter anmodning

Forslaget omdefinerer medlemsstaternes rettigheder og forpligtelser. Der skelnes mellem en anmodning om I) oplysninger, II) anmodning om administrative undersøgelser, III) tilstedeværelse i administrative kontorer og deltagelse i administrative undersøgelser, IV) anvendelse af samtidig kontrol og V) endelig en anmodning om meddelelse vedrørende akter og afgørelser.

Ad I) og II) Forslaget åbner mulighed for, at en medlemsstat kan anmode en anden medlemsstat om at foretage undersøgelser og indsamling af bevismateriale.

En medlemsstat kan nægte at foretage undersøgelser eller fremsende oplysninger under omstændigheder, hvor:

- den administrative byrde er uforholdsmæssig tung
- den bistandsøgende myndighed har ikke opbrugt sine egne sædvanlige informationskilder
- lovgivningen eller den administrative praksis i den bistandsøgte medlemsstat hindrer undersøgelser m.v.
- oversendelsen af oplysninger strider mod almene interesser eller kan føre til offentliggørelse af en erhvervsmæssig, industriel eller faglig hemmelighed eller fremstillingsmetode.

Der foreslås indført en frist på 3 måneder til at fremsende de ønskede oplysninger.

Ad III) Forslaget giver i art. 11 mulighed for, at repræsentanter for skatteadministrationen i en medlemsstat er tilstede på en anden medlemsstats område, når de to medlemsstater ønsker det. Samtidig indføres der bestemmelser, som præciserer alle parters rettigheder og forpligtelser, samt præciserer hvilke procedurer, der skal følges af de nationale repræsentanter, der medvirker til at foretage undersøgelser i en anden medlemsstat.

Ad IV) I forslaget fastsættes dels en mulighed for medlemsstaterne til at gøre brug af samtidig kontrol, hver gang en sådan kontrol forekommer at være mere effektiv end en national kontrol. Desuden indføres en ordning, der

præciserer alle parterets rettigheder og forpligtelser samt de store linjer i de procedurer, der skal følges.

Ad V) Forslaget giver mulighed for en anmodning om meddelelser af akter og afgørelser – herunder retlige, selvom der endnu ikke foreligger en fordring til inddrivelse ved de bistandssøgende myndigheder.

E. Udveksling af oplysninger uden forudgående anmodning

Forslaget giver mulighed for, at der i visse særlige situationer sker automatisk udveksling af oplysninger:

- i situationer, hvor der er forekommet uregelmæssigheder, overtrædelser eller der er mistanke herom i en anden medlemsstat,
- i situationer, hvor der er forekommet uregelmæssigheder, overtrædelser eller der er mistanke herom i en medlemsstat, hvor det har følger for en anden medlemsstat,
- i situationer, hvor der er mistanke om svig eller tab af afgifter i en anden medlemsstat.

Der foreslås to typer udveksling:

- 1) lejlighedsvis automatisk udveksling og
- 2) regelmæssig automatisk udveksling (løbende afgivelser af oplysninger)

Medlemslandene skal afgøre om de vil deltage i udveksling af en særlig kategori af oplysninger, og om det skal ske via regelmæssig eller lejlighedsvis automatisk udveksling.

F. Hindringer for udveksling af personoplysninger

Der foreslås ophævet visse begrænsninger i udvekslingen af personoplysninger, der i dag følger reglerne om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger (persondataloven). En hjemmel til fastsættelse af en sådan begrænsning findes i art. 13 i databeskyttelsesdirektivet. Visse medlemsstater informerer systematisk den person der berøres af udvekslingen af oplysninger, hvilket efter forslaget hindrer effektiviteten af udvekslingen og bevirker, at andre medlemsstater tøver med at gøre brug af bestemmelserne om gensidig bistand.

Forslagets art. 31, stk. 4 fastsætter derfor, at medlemsstaterne skal begrænse rækkevidden af de forpligtelser og rettigheder, der er fastsat i art. 10, art. 11, stk. 1 og artikel 12 og 21 i direktiv om persondatabeskyttelse således, at det ikke er til hindring for, at forordningen kan fungere effektivt.

G. Udveksling af oplysninger med tredjelande

Den nuværende retlige ramme udgør ikke et retsgrundlag for udveksling af oplysninger med tredjelande. Når svig med punktafgifter er knyttet til import- og eksporttransaktioner, er det muligt at anvende toldsamarbejds-instrumenterne.

Forslaget giver således mulighed for meddelelse til alle medlemsstater af oplysninger, som stammer fra et tredjeland, i henhold til en bilateral aftale. Hvis oplysningerne er af interesse for Fællesskabet kan de ligeledes meddeles Kommissionen.

Endvidere giver forslaget mulighed for, at de oplysninger, der indhentes ved anvendelse af denne forordning, meddeles et tredjeland med samtykke fra de kompetente myndigheder, der har afgivet dem.

H. Bevismateriale

Forslaget giver mulighed for, at erklæringer, attester, informationer, dokumenter, bekræftede genpartier og alle oplysninger, der er opnået af repræsentanterne for den bistandssøgte myndighed og videresendt til den bistandssøgende myndighed, kan anvendes som bevismateriale af de kompetente instanser hos den bistandssøgende myndighed på samme måde som de tilsvarende nationale dokumenter.

Høring

Forslaget vedrører det administrative samarbejde mellem medlemslandenes kompetente myndigheder og de kompetente myndigheder og Kommissionen. Høring af erhvervslivet er derfor vurderet at være unødvendigt. Forslaget er sendt til høring i Datatilsynet.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet har afsluttet første læsning, jf. betænkning A5-0157/2004. Europa-Parlamentet tilslutter sig Kommissionens opfattelse med hensyn til valg af retsgrundlag og begrundet det blandt andet med, at forslagets formål er at modernisere og styrke samarbejdet mellem medlemsstaternes skatteadministrationer og ikke at indføre regler til bekæmpelse af skatte- og afgiftssvig ved at pålægge de skatte- og afgiftspligtige nye forpligtelser eller give medlemsstaterne eller Kommissionen nye beføjelser til at kontrollere de skatte- og afgiftspligtige.

Europa-Parlamentet finder, at en vedtagelse af forslaget til direktiv på baggrund af traktatens fiskale bestemmelser tilsidesætter Europa-Parlamentets beføjelser og vil være i strid med den institutionelle balance, der fastsættes i traktaterne.

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Reglerne i direktiv 77/799/EØF om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder indenfor området direkte og indirekte skatter blev gennemført i dansk ret ved lov nr. 635 af 13. december 1978 om gensidig bistand inden for området direkte skatter mellem stater, der er medlem af De Europæiske Fællesskaber. Loven trådte i kraft den 1. januar 1979.

Loven er fortsat gældende og i henhold til lovens §§ 2, 4 og 5 er der udsendt bekendtgørelse nr. 965 af 5. december 1986, senest ændret ved bekendtgørelse nr. 1186 af 12. december 2003.

Den foreslåede ændring af direktiv 77/799/EØF vil formentlig kræve ændring af lov om gensidig bistand samt en ændring af bekendtgørelsen.

De foreslåede ændringer i direktiv 92/12/EØF – (cirkulationsdirektivet) vil kunne medføre ændringer i mineralolieafgifts-, tobaksafgifts-, og spiritusafgiftslovgivningen.

Samfundsøkonomiske og statsfinansielle konsekvenser

Det skønnes, at forslaget vil virke svigsbekæmpende og derved kan indebære et begrænset merprovenu til staten.

Administrative konsekvenser

En intensivering af udvekslingen af oplysninger på punktafgiftsområdet skønnes ikke umiddelbart at medføre nævneværdige forøgede administrative udgifter. Eventuelle øgede administrative udgifter i ToldSkat forventes således afholdt inden for de eksisterende rammer.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Forslaget vedrører det administrative samarbejde mellem medlemslandenes kompetente myndigheder og de kompetente myndigheder og Kommissionen og må derfor nødvendigvis gennemføres på fællesskabsniveau. Således skønnes forslaget at være i overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincippet.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg den 6. maj 2004 til forhandlingsoplæg.

Dagsordenspunkt 8: Udvidelse af voldgiftskonventionen (a-punkt)

Baggrund og indhold

På ECOFIN den 16. november 2004 ventes EU-landene at træffe beslutning om at godkende en konvention om, at voldgiftskonventionen af 23. juli 1990 også omfatter de nye EU-lande – med henblik på at EU-landene kan underskrive ”udvidelseskonventionen”.

Voldgiftskonventionen fra 1990 blev indgået med hjemmel i artikel 220 (nu artikel 293).

Konventionens formål er at ophæve dobbeltbeskatning i tilfælde, hvor skattemyndighederne i to EU-lande er uenige om fastsættelsen af interne afregningspriser - og dermed den skattepligtige fortjeneste - ved samhandel mellem forbundne foretagender i de to lande. Hvis det ene land forhøjer fortjenesten for foretagendet i dette land, uden at det andet land tilsvarende nedsætter fortjenesten for foretagendet i det andet land, medfører det dobbeltbeskatning, under antagelse af, at den samlede fortjeneste er opgjort korrekt. Virksomheden kan så indbringe spørgsmålet om afregningspriser for et uafhængigt voldgiftsudvalg.

Ved en konvention af 21. december 1995 blev voldgiftskonventionen udvidet til også at omfatte Finland, Sverige og Østrig.

Voldgiftskonventionen er tidsbegrænset med fem års gyldighedsperiode. Konventionen trådte i kraft med virkning fra 1. januar 1995 og udløb således 31. december 1999.

EU-landene indgik den 25. maj 1999 aftale om en forlængelsesprotokol, hvorefter konventionens gyldighedsperiode forlænges med fem år, og gyldighedsperioden derefter automatisk forlænges med fem år ad gangen, med mindre et EU-land gør

indvendinger. Forlængelsesprotokollen træder først i kraft, når alle hidtidige 15 EU-lande har gennemført deres godkendelsesprocedurer. Da Italiens og Portugals parlamenter netop har godkendt forlængelsesprotokollen får voldgiftskonventionen igen virkning fra 1. november 2004.

Det irske formandskab fremsatte forslag til en konvention mellem EU-landene - under henvisning til Traktatens artikel 293 - hvorefter de nye EU-lande bliver omfattet af voldgiftskonventionen.

Forslaget medfører, at listen over omfattede skatter udvides med de nye EU-landes skatter, ligesom listen over kompetente myndigheder udvides med de nye EU-landes myndigheder. Desuden skal voldgiftskonventionen på hver af de nye EU-landes sprog optages som bilag.

Formandskabet har foreslået, at udvidelseskonventionen skal træde i kraft mellem hver af de kontraherende lande, der har ratificeret den, med virkning fra den 1. dag i den tredje måned efter deponeringen af det sidste ratifikationsinstrument fra de pågældende lande.

Subsidiaritetsprincippet

Sagen skønnes ikke at være i strid med subsidiaritetsprincippet, da en eventuel dobbeltbeskatning involverer myndigheder i flere medlemslande.

Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Udvidelseskonventionen skal godkendes af Folketinget – på samme måde som Folketinget godkendte voldgiftskonventionen, udvidelseskonventionen fra 1995 vedr. Finland, Sverige og Østrig samt forlængelsesprotokollen fra 1999.

Udvidelseskonventionen skønnes ikke at medføre væsentlige statsfinansielle konsekvenser.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Udvidelseskonventionen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Dagsordenspunkt 9: Adfærdskodeks til voldgiftskonventionen (a-punkt)

Baggrund og indhold

På ECOFIN den 16. november 2004 ventes EU-landene at tiltræde en adfærdskodeks for effektiv anvendelse af voldgiftskonventionen af 23. juli 1990.

Konventionens formål er at ophæve dobbeltbeskatning i tilfælde, hvor skattemyndighederne i to EU-lande er uenige om fastsættelsen af interne afregningspriser - og dermed den skattepligtige fortjeneste - ved samhandel mellem forbundne foretagender i de to lande. Hvis det ene land forhøjer fortjenesten for foretagendet i dette land, uden at det andet land tilsvarende nedsætter fortjenesten for foretagendet i det andet land, medfører det dobbeltbeskatning, under antagelse af, at den samlede fortjeneste er opgjort korrekt. Virksomheden kan så indbringe spørgsmålet om afregningspriser for et uafhængigt voldgiftsudvalg.

Der er udarbejdet en adfærdskodeks som har til formål at skabe bedre rammer for en effektiv anvendelse af voldgiftskonventionen. Adfærdskodeksen indeholder bl.a. anbefalinger vedrørende sprog, udveksling af dokumenter mellem de involverede skattemyndigheder, starttidspunkt for de tidsfrister, der er indeholdt i konventionen, etableringen af det uafhængige voldgiftsudvalg samt ydelse af henstand med skatteopkrævningen under voldgiften.

Subsidiaritetsprincippet

Sagen skønnes ikke at være i strid med subsidiaritetsprincippet, da en eventuel dobbeltbeskatning involverer myndigheder i flere medlemslande.

Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Adfærdskodeksen vil ikke have lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Adfærdskodeksen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

**Dagsordenspunkt 10: Komitologi-ændringer i finansielle direktiver
(KOM(2003)659)**

Forslag til Rådets og Europa-Parlamentets direktiv om ændring af Rådets direktiver 73/239/EØF (skadesforsikring), 85/611/EØF (investeringsforeninger), 91/675/EØF (forsikringskomite), 93/6/EØF (kapitaldækningsdirektivet) og 94/19/EF (indskudsgarantiordninger), og af Europa-Parlamentets og Rådets direktiver: 2000/12/EF, (kreditinstitutdirektivet), 2002/83/EF (livsforsikring) og 2002/87/EF (finansielle konglomerater) med henblik på oprettelse af en ny organisationsstruktur for udvalg inden for finansielle tjenesteydelser (KOM(2003) 659). Forslaget har til formål at gennemføre den såkaldte Lamfalussy procedure for behandlingen af retsakter om kreditinstitutter og forsikringsselskaber. Lamfalussy proceduren har til formål at skabe en hurtigere og smidigere beslutningsproces for reguleringen af den finansielle sektor.

Baggrund og indhold

Den 3. december 2002 opfordrede ECOFIN-rådet Kommissionen til at fremlægge forslag om udvidelse af den såkaldte Lamfalussy proces, der anvendes på værdipapirområdet, til også at omfatte kreditinstitut- og forsikringsområderne.

Kommissionen fremsatte den 5. november 2003 et forslag til direktiv med de tilpasningsbestemmelser, der er nødvendige i de gældende direktiver for kreditinstitutter og forsikringsselskaber.

Lamfalussy-proceduren er en udbygning af Traktatens almindelige beslutningsprocedure. Den er ikke beskrevet i en "retsakt", men bygger på en række aftaler og erklæringer mellem Rådet, Europa-Parlamentet og Kommissionen. Formålet med proceduren er:

- At skabe en hurtigere og smidigere beslutningsprocedure for reguleringen af den finansielle sektor, idet der kan arbejdes med de tekniske spørgsmål parallelt med behandlingen i Rådet og i EP.
- At der bliver større fokus på de overordnede principper i forslagene.
- At de politiske og de tekniske drøftelser som udgangspunkt sker i adskilte fora.
- At der er en større åbenhed i forhold til de finansielle brancher og brugere af finansielle tjenesteydelser.
- At der bliver tale om en mere ensartet gennemførelse i de enkelte lande af reglerne i de enkelte direktiver.
- At der opnås en større sammenhæng mellem reglerne i de enkelte dele af den finansielle sektor.

Udbygningen under Lamfalussy-proceduren i forhold til den almindelige såkaldte komitologiprocedure består særligt i:

- At bemyndigelser til at udstede gennemførelsesbestemmelser gøres tidsbegrænsede (4 år).
- At Europa-Parlamentet har en frist på 3 måneder til at kommentere oplæg til udarbejdelsen af gennemførelsesregler (mandater).
- At der foretages en bred høring af udkast/oplæg til gennemførelsesregler.

- At der nedsættes "brugerpaneler" af markedsdeltagere, som skal udtale sig om udkast til gennemførelsesregler.

Proceduren bygger på 4 niveauer i reguleringen:

Niveau 1: Rådet og Europa-Parlamentet fastlægger de overordnede rammer/principper for indholdet af reguleringen.

Niveau 2: Kommissionen udsteder på grundlag af en komitologiprocedure gennemførelsesdirektiver og forordninger af mere teknisk karakter.

Niveau 3: Medlemslandenes tilsynsmyndigheder rådgiver Kommissionen om bl.a. indholdet og udformningen af gennemførelsesbestemmelser samt samarbejde om fælles tilsynsstandarder.

Niveau 4: Kommissionen kontrollerer gennemførelsen af reglerne.

Kommissionens forslag til udvidelse af Lamfalussy-proceduren indebærer, at der nedsættes to nye "niveau 2"-komiteer:

- Det europæiske Bankudvalg, (European Banking Committee), der skal afløse det nuværende Rådgivende Bankudvalg og
- Det europæiske Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsudvalg, (European Insurance and Occupational Pensions Committee), der skal afløse den nuværende Forsikringskomite.

Fremover skal Det europæiske Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsudvalg også behandle spørgsmål om arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger.

Kommissionen har den 5. november 2003 vedtaget de 2 beslutninger, som nedsætter de nye komiteer. Endvidere nedsatte Kommissionen to "niveau 3"-komiteer:

- Det Europæiske Banktilsynsudvalg (Committee of European Banking Supervisors) og
- Det Europæiske Tilsynsudvalg for Forsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordninger (Committee of European Insurance and Occupational Pension Supervisors).

Nedsættelse af disse komiteer kræver ikke direktivændringer.

Som led i den nye struktur foreslår Kommissionen, at Kontaktudvalget for Investeringsforeninger nedlægges, og at komiteens opgaver overgår til Det europæiske Værdipapirudvalg, ESC, og til Den europæiske værdipapirtilsynskomite, CESR, og at afgørelserne om disse komiteer tilpasses i overensstemmelse hermed.

Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet har den 29. marts 2004 tilsluttet sig forslaget med en række tilføjelser, der præciserer udbygningen af Lamfalussy-proceduren i forhold til den almindelige komiteprocedure.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Tilsynet med de enkelte finansielle institutter ændres ikke og vil fortsat være et nationalt anliggende. Der er tale om et forslag, der har til formål at skabe et bedre europæisk finansielt marked gennem udbygningen af en "europæisk beslutningsprocedure" (Lamfalussy-proceduren) og samarbejde om styrkelse af tilsynsarbejdet samt tilpasningen af lovgivningen om finansielle tjenesteydelser til udviklingen på markederne.

Regeringen skønner på den baggrund, at nærheds- og proportionalitetsprincippet er overholdt.

Gældende dansk ret

Direktivforslaget vedrører beslutningsformen og "komitologibestemmelserne" i direktiver om kreditinstitutter, investeringsforeninger og forsikringselskaber, og ikke indholdet i enkelte direktiver. Forslaget ændrer ikke i de regler, der regulerer tilsynet med finansielle virksomheder, eller de regler, som finansielle virksomheder skal følge.

Høring

Forslaget har været sendt i høring i EU-Specialudvalget for den finansielle sektor. I høringssvarene støttes hensigten med at øge gennemsigtigheden i beslutningsproceduren ved udarbejdelsen af direktiver mv. om finansielle tjenesteydelser. Der lægges i den forbindelse vægt på, at den danske behandling af forslag mv. tilpasses arbejdet i komiteerne. Formen for denne tilpasning drøftes aktuelt i specialudvalget.

Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Lamfalussy proceduren betyder, at medlemslandenes tilsynsmyndigheder i højere grad end tidligere inddrages i udarbejdelsen af fælles gennemførelsesregler. Arbejdet ventes dog udført inden for de eksisterende rammer, og der skønnes således ikke at være statsfinansielle konsekvenser.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Øget finansiell integration – som Lamfalussy-proceduren er et middel til – må formodes at give samfundsøkonomiske gevinster gennem mere velfungerende finansielle markeder i EU.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Der er fremsendt grundnotat til Europaudvalget december 2003 (bilag 384 – alm. del) og Erhvervsudvalget december 2003 (bilag 197 – alm. del). Forslaget har været forelagt for Europaudvalget fredag den 16. april 2004 til forhandlingsoplæg. Forslaget er beskrevet i aktuelt notat/grundnotat til Europaudvalget i april 2004 (bilag 740 – alm. del) samt i aktuelt notat vedr. ECOFIN-mødet den 11. maj 2004 (bilag 819 alm. del).